

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 121, ЧИСЛО 33, П'ЯТНИЦЯ, 15 СЕРПНЯ 2014 РОКУ

1893

Vol. 121, No. 33, FRIDAY, AUGUST 15, 2014

\$2.00

ТЕМА ДНЯ

Мужній приклад одного журналіста

Петро Часто

Можливо, занадто риторично звучатиме це запитання – чому українська журналістика так повільно і тяжко звільняється від згубних тенденцій недавнього минулого? Від нещирості, неправдивості, упередженості, світоглядної мілини. Та тому, що вся країна однією ногою ще залишається у цьому минулому.

Але до журналістики, котру у цивілізованому світі небезпідставно називають „четвертою владою“, особливі вимоги: цей інтелектуальний, моральний і почасти духовний авангард зобов'язаний проторювати і просвітлювати шлях уперед решті суспільства. Отже, йдеться про особливо чесних, відповідальних перед своїм народом людей.

Самозрозуміло, в демократичному суспільстві – а сьогоднішня Україна є ним – засоби масової інформації не можуть говорити одним голосом, має бути багатоголосся, представлення різних точок зору – різних, але ж не антиукраїнських, не антидержавних. Тим часом загальна атмосфера в українській пресі мало змінилася й після революційного повалення режиму Віктора Януковича. Політологи, які ревно підпирали той режим, далі з'являються на публіці, газети з непевною ідеологічною позицією далі виходять, журналісти, за якими стоять „грошові мішки“, не звільнилися від цієї згубної залежності. А воно завжди так – якщо не йде до кращого, то неодмінно піде у бік протилежний. І бачимо, замість ідейного очищення журналістського корпусу, ще гірший, відвертіший бруд, як от, наприклад, російськомовні газети „Хочу в СРСР“, „Я“, „Підсумки тижня“, „Новоросія“, числені антиукраїнські сайти в інтернетному просторі України, котрі відверто пропагують насильство, міжнародну ворожнечу і розкол країни.

Проте з тими і подібними виданнями справа, принаймні, ясна: ними повинні зайнятися Служба безпеки і Генеральна прокуратура України.

Набагато складніше з журналістикою, котра навчилася ховати свою національну байдужість за нарочитою об'єктивністю. Як яскравий приклад цього негідного вміння варта уваги недавня історія з авторитетним українським журналістом, одним з ведучих на „Громадському телебаченні“ Данилом Яневським.

Історія ось така: „Громадське“ запросило на інтерв'ю експерта московського бюро „Human Rights Watch“ Тетяну Локшину. Коли московська гостя без тіні сумніву стала, в дусі кремлівської пропаганди, стверджувати, що події на сході України „є внутрішнім збройним конфліктом“, Д. Яневському, котрий бездоганно володіє і східноукраїнським, і загальноукраїнським фактажем – журналіст є доктором історичних наук – вистачило мужності і рішучості

(Закінчення на стор. 12)

Російські вантажівки вирушили до України

13 вересня, коли це число „Свободи“ було готове до друку, до українсько-російського кордону наблизилася валка російських вантажівок з „гуманітарним вантажем“ для жителів зони антитерористичної операції. Автоколона з близько 280 перефарбованих у білий колір військових вантажівок „КАМАЗ“, яка сягає у довжину майже 3 кілометри, увійшла до Воронежа, за 40 кілометрів від українського кордону, де водії зробили зупинку і ночували в одній з військових частин міста. Опісля валка виїхала з Воронежа у напрямку Белгорода.

Ця акція Москви вже більше тижня непокоїть світову громадськість. Експерти не виключають, що під прикриттям гуманітарної допомоги Росія може спробувати загострити ситуацію на Донбасі. Провідники західних країн застерегли Володимира Путіна від спроб здійснити безпосереднє військове втручання у ситуацію на Донбасі під прикриттям гуманітарних чи миротворчих місій. Міністер закордонних справ Франції Лоран Фабіус не виключив, що російська гуманітарна допомога може виявитися „прикриттям для постійного розташування росіян біля Луган-

Перефарбовані російські авта вирушили до України. (Фото: Бі-Бі-Сі)

ська і Донецька“.

До цього часу було незрозуміло, як саме гуманітарний вантаж потрапить на територію України. Уповноважений президента з мирного врегулювання ситуації на Донбасі Ірина Геращенко закликала до раціонального осмислення ситуації, що склалася, і нагадала, що бойовики у Луганську, Донецьку та інших населених пунктах Донбасу не пускають туди нічого українського.

Українська влада заявила, що росіяни мають передати свій вантаж представникам Червоного Хреста на кордоні з Україною без заїзду на укра-

(Закінчення на стор. 12)

НАТО підтримує Україну

КИЇВ. – НАТО підтримує Україну і очікує поглиблення партнерства з цією країною після саміту Альянсу в Велсі наступного місяця, сказав Генеральний секретар НАТО Андерс Фог

Расмусен під час своєї візити до Києва 7 серпня.

„Підтримка суверенітету і територіальної цілісності України з боку НАТО непохитна. Нашому партнерству багато років. Воно міцне і у відповідь на російську агресію НАТО ще тісніше співпрацює з Україною над реформуванням її збройних сил і оборонних інституцій“, – наголосив він.

Виступаючи на пресконференції, А. Ф. Расмусен сказав, що замість деескаляції конфлікту Росія продовжує дестабілізувати Україну і накопичувати великі збройні контингенти на українському кордоні задля прикриття сепаратистів і задля використання будь-якого приводу для ще більшої інтервенції.

„Отже, я закликаю Росію відійти від краю прірви. Відійти від кордону. Не використовувати мирот-

(Закінчення на стор. 17)

Президент Петро Порошенко вручає Андерсові Фог Расмусенові Орден Свободи за його особистий внесок у розвиток відносин між НАТО і Україною і підтримку українського суверенітету. (Фото: НАТО)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Стрімке падіння гривні

КИЇВ. – Національний банк України 12 серпня знизив офіційний курс гривні за результатами торгів на міжбанківському ринку з 12.8 грн. до 13.1 грн. за долар США. Відносно російського рубля гривня подешевшала з 3.5 грн. до 3.6 грн. за 10 рублів. Курс гривні відносно євро знизився з 17.2 грн. до 17.6 грн. Голова Національного банку Валерія Гонтарева заявила: „Ми не збираємося витрачати наші резерви на підтримку курсу, ми просто намагаємося його стабілізувати“. Вона повідомила, що валютні резерви країни скоротилися лише за місяць на понад 1 млрд. дол. (до 16 млрд дол.), оскільки у липні були здійснені великі боргові виплати, зокрема, на погашення заборгованості перед Міжнародним валютним фондом. (Bi-Bi-Ci)

■ Андрій Парубій подав у відставку

КИЇВ. – 7 серпня Андрій Парубій подав у відставку з посади секретаря Ради національної безпеки й оборони України. Президент України Петро Порошенко подякував А. Парубію за його роботу. „На будь-якій посаді Парубій залишається в команді президента“, – зазначив П. Порошенко. (Радіо „Свобода“)

■ Втекли з ув'язнення

ДОНЕЦЬК. – 12 серпня на волі залишалися 46 з 106 ув'язнених, які 10 серпня під час гарматного обстрілу втекли з донецької колонії суворого режиму ч. 124. Вживаються заходи щодо їхнього затримання. Частина в'язнів в колонію повернулася. („Українська правда“)

■ Загинув чоловік Тетяни Чорновол

ІЛОВАЙСЬК, Донецька область. – 10 серпня загинув від кулі снайпера чоловік відомої громадської активістки Тетяни Чорновол – Микола Березовий. Під обстріл при спробі звільнення Іловайська потрапила чота батальйону „Азов“. Був поранений гранатометник Андрій Дрьомін з Тернополя. М. Березовий кинувся до нього на допомогу, отримав кулю в ногу і помер. Співчуття у зв'язку з загибеллю М. Березового висловили Президент України Петро Порошенко і колишній Президент Грузії Михайло Саакашвілі. (Радіо „Свобода“)

■ СБУ: Росія збиралася збити літак

КИЇВ. – 8 серпня голова Служби безпеки України (СБУ) Валентин Наливайченко повідомив, що міжнародні експерти прийняли до роботи докази плянованого Росією теракту щодо літака „Аерофлоту“ над Україною. Терористи помилково збили інший літак. СБУ володіє достатньою доказовою базою щодо цього, в тому числі супутниковими знімками і свідченнями очевидців. Готувалася величезний цинічний привід для вторгнення російських військ на територію України. Загроза такої акції ще зберігається. („Українська правда“)

■ Росія арештувала офіцерів

КИЇВ. – 8 серпня Слідчий комітет Росії оголосив про арешт п'ятох українських офіцерів 72-ої механізованої бригади за нібито злочини війни, скоєні в боях на сході України. Заарештовані були в числі 400 українських вояків, які відступили на територію Росії, коли в них закінчилися боєприпаси. Вони відкидають висунуті їм звинувачення. (Bi-Bi-Ci)

■ У Києві вкрали танки

КИЇВ. – 12 серпня прокуратура виявила нові факти зловживань на Київському бронетанковому заводі, зокрема нестачу одного танку Т-72, який належав Міністерству оборони і перебував на зберіганні. Службові особи державного підприємства, зловживаючи своїм становищем, у період 2013-2014 років привласнили танк Т-72, чим державі завдано матеріальну шкоду на суму майже 200 тис. грн. Ці особи здійснили ремонт та передпродажне підготування семи танків Т-72 загальною вартістю 1.5 млн. грн. Винним загрожує позбавлення волі на строк до 12 років. Наразі триває досудове розслідування. („Українська правда“)

ДВІ ТОЧКИ ЗОРУ НА МАЙДАН

Що робити з Майданом?

Анна Маляра

Це питання виникає у всіх, хто з різних причин буває зараз на головній площі країни – Майдані Незалежності.

В суспільстві зформувались дві абсолютно логічні, хоча й суперечливі, позиції. Перша: Майдан мусить розійтись, оскільки свою історичну місію виконав, злочинний режим Януковича повалив. Друга: якщо Майдан розійдеться, нікому буде контролювати та ворушити владу.

І можна було б ще довго дискутувати на цю тему, якби не війна. Війна внесла свої корективи у розвиток подій, змістила пріоритети та поставила перед нами інші завдання та виклики.

Що відбувається зараз з Майданом?

Однозначним позитивом, про який не всі знають, є утворення силами волонтерів Майдану понад десяток громадських організацій та ініціативних груп. Вони всі працюють, кожен у своєму напрямку, але фізично не знаходяться щодня на Майдані Незалежності. Тому складається хибне враження, що всі розійшлися і ніхто не тримає владу у тонусі.

Найбільш впізнаваних та спритних майданівців вже забрали під своє крило потужні політичні партії або інвестори, які готові вкладати гроші в нові політичні проекти та обличчя.

Справжні та мужні чоловіки-активісти Майдану вже давно на війні захищають Україну.

...А на Майдані залишилися люди у камуфляжі, які не увійшли до вищевказаних категорій осіб.

Мені відомі факти вимагання данини людьми зі зброєю, які представляються „майданівцями“. Крім того, я була двічі свідком, як на публічних заходах люди у камуфляжі виявили бажання виступити перед аудиторією від імені „Майдану“. Один раз вони представились як „сотники“, іншого разу експерти слухали роздуми про життя „командира народного ополчення вулиці Грушевської“.

Людині у камуфляжі чомусь вірять, навіть коли вона не може документально довести свій статус. Знаючи багатьох майданівців особисто, можу впевнено сказати, що хтось давно дискредитує героїв Майдану, і „майданівцями“ вже стали називати себе шахраї, дрібні злодюжки та інші маргінали.

Так, бренд „Майдан“ приносить дохід злодіям та окремим політикам. Адаже деяким політикам-бізнесменам вигідно підтримувати жевріючий

(Закінчення на стор. 19)

Ігор Луценко

В сухому стилі опишу ті завдання, котрі владі треба вирішити стосовно Майдану – який, на жаль, зараз змінив для нас усіх знак з плюсу на мінус.

Треба, щоб нинішній Майдан не ганьбив попередній. Це мінімум, максимум – щоб нинішній Майдан був інструментом впливу на владу. Коротше, очищення замість зачистки.

Майдан є постійною ареною для революції. Нагадаю, у новітній історії на Майдані перші революційні події, схожі на лютневі, відбулися у 1905 році – тоді теж були криваві зіткнення, і тоді теж мова йшла про свободу і гідність.

Але у цьому році те, що відбулося на Майдані, впливає на долю всього світу – хоча цей сюжет тільки починається і, ймовірно, триватиме кілька найближчих років. Майдан нинішній має за формою і за сутністю відповідати тій ролі, котру він зіграв у трансформації людської цивілізації.

Отже, завдання крупними мазками:

1. Підняти політичний рівень виконавців завдання. Треба, щоб Петро Порошенко і Віталій Кличко ОСОБИСТО взяли відповідальність за розвиток Майдану і особисто брали участь у цій роботі. Хочемо ми цього чи ні, Майдан є обличчям нової влади, її портретом. Обличчя має бути благородним, а не таким, як зараз. Тому, навіть якщо припустити, що і Президент, і міський голова Києва скептично ставляться до Майдану і вважають себе лише „попутниками“ його, то все одно вони мають пересилити себе. Це – запит усіх учасників Майдану.

2. Треба терміново завершити необхідний етап роботи з музеєфікації того, що на Майдані. Група, котра вже почала роботу, мусить її плідно завершити. Ми маємо знати, що саме нам треба залишити як артефакти, що вже зараз починати зберігати. Зокрема це необхідно для того, щоб рухатися далі, проводячи конкурс з облаштування Майдану. Рівень відповідальності цього завдання – це віцепрем'єр з гуманітарної політики.

3. Плян дій. Треба підготуватися до тривалого конкурсу на вшанування пам'яті героїв Небесної сотні (і можливо, не обмежуватися Небесною сотнею). Конкурс на вшанування пам'яті жертв 9/11 у США і втілення його

(Закінчення на стор. 19)

Спілка журналістів закликає до бойкоту

До „Свободи“ 6 серпня надійшла заява Секретаріату Національної спілки журналістів України та Комітету незалежної медіа-профспілки України щодо неприпустимості проведення зборів Європейської федерації журналістів у Москві, яку вміщено нижче з невеликим скороченням.

Національна спілка журналістів України та Незалежна медіа-профспілка України заявляють про неприпустимість проведення цього річних зборів Європейської федерації журналістів у Російській Федерації та закликають змінити місце проведення або бойкотувати цей захід. Ми засуджуємо дії Російської Федерації як держави-агресора, яка, вперше з часів Другої світової війни, здійснила анексію, порушивши територіальну цілісність суверенної держави.

Нам складно уявити проведення зборів європейських журналістів в Москві після підтримки провідними європейськими засобами масової інформації (ЗМІ) заклику відомого польського журналіста Адама Міхніка щодо припинення політики умиротворення агресора – керівника Росії. Провідні європейські ЗМІ закликають інтелектуальну еліту, передусім, журналістів, діячів культури і науки не мовчати, як у минулому столітті під час анексії Чехословаччини, Австрії, Польщі і Прибалтики. Ці події, так само, як і проведення Олімпіади 1936 року в країні з нацистським режимом, не привели до встановлення миру і досі лишаються ганьбою Європи.

Агресор лишається агресором і через політику умиротворення тільки набирає сили і нахабніє: громадяни власної країни вірять диктатору ще більше, коли не бачать спротиву йому, а громадяни інших країн втрачають ресурси і надію на справедливий міжнародну підтримку світового правопорядку (...).

Проведення форуму європейських журналістів у Москві означатиме, що є журналісти, які підтримують слова вищого посадовця Росії про те, що „Лебелєв був талановитою людиною“. Ми не згодні брати участь у заході, який буде використаний для пропаганди агресивної війни і підтримки тероризму.

Сподіваємось, що до нашого бойкоту приєднаються журналістські організації, принаймні з тих країн, чіх громадян було вбито на борту маляйзійського літака. На нашу думку, кращою солідарною підтримкою європейськими журналістами своїх українських і російських колег було б дати зрозуміти диктатору, що Європа єдина в очікуванні припинення агресивних дій і готова боротися за свої цінності.

Київ, 6 серпня

Хроніка бойових дій

Оперативна інформація інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони

■ **7 серпня** – Сили антитерористичної операції (АТО) 19 разів вступали в вогневий контакт з терористами в ряді населених пунктів. Також продовжувались обстріли українських військових з території Російської Федерації з стрілецької зброї, мінометів і установок „Град“. Мінометно-артилерійським вогнем була обстріляна колона піхотинців та десантників в районі села Лісне.

Увечері протягом години з населеного пункту Моноцький Російської Федерації росіяни з гаубиць обстріляли позиції зведеного прикордонного загону в районі села Юганівка. Всього було здійснено 46 пострілів. Серед прикордонників є поранені. Зафіксовано переправлення з російської території військової техніки через брід річки Міус неподалік села Червона Зоря.

Біля села Провалля переправлено дев'ять танків, сім бронемашин.

■ **8 серпня** – Відбулася передислокація сил АТО, укріплення сил Національної гвардії у звільнених населених пунктах, де можливе проникнення диверсійних груп терористів. Продовжувалися обстріли з території Росії, зокрема поблизу населеного пункту Амвросіївка – з мінометів та установок „Град“.

Загалом протягом тижня прикордонні підрозділи були обстріляні 25 разів, з них 13 – з території Росії.

■ **9 серпня** – Вночі завдяки оперативній дипломатичній роботі Президента України Петра Порошенка попереджено провокацію з боку Російської Федерації на кордоні України. Начебто за погодженням з Міжнародним комітетом Червоного Хреста з Росії в Україну мала увійти колона з так званими „миротворцями“, щоб спровокувати повномасштабний військовий конфлікт між Росією та Україною. Президент терміново провів переговори з світовими провідниками. Вдалося призупинити цю провокацію.

За останню добу українські військові повністю звільнили від російських найманців три населених пункти у Луганській і Донецькій областях. Біля Горлівки знищено 10 одиниць броньованої техніки з залогами. Ще одну колону військової техніки терористів українські

летуни знищили біля населеного пункту Антрацит. Пілот пошкодженого українського винищувача МіГ-29 повернувся до своєї військової частини. Йому довелося кілька діб пересуватися по території, яка тимчасово контролюється терористами і подолати 40 кілометрів.

■ **10 серпня** – Вночі російська сторона передала українським прикордонникам п'ятьох військовослужбовців 72-ої бригади, яких незаконно утримували на території Росії. Максимально звужено кільце навколо Донецька, знищено велику кількість техніки та живої сили терористів. Протягом доби сили АТО 30 разів вступали у вогневий контакт з терористами. Росіяни тричі обстрілювали прикордонні відділення. З боку Росії були дистанційно запуснені протипіхотні міни, використання яких заборонене міжнародним правом. На мінах могли підірватися мирні жителі, діти.

■ **11 серпня** – Росіяни обстріляли підрозділ України в районі селища Степанівка. Росія продовжує нарощувати військові сили на кордоні з Україною, де зосереджено близько 45 тис. військових, 160 танків, 1,360 бойових броньованих машин, 390 артилерійських систем, до 150 установок „Град“, 192 бойових літаки та 137 ударних вертолетів.

■ **12 серпня** – Наступальні дії сил АТО призвели до подальшого витіснення терористів на територію Луганської області, значні ресурси яких зосереджені у Шахтарську, Моспину, Сніжному та Зугресі.

Передові загони 95-ої високомобільної бригади закінчили блискавичний 470-кілометровий рейд, у тому числі 170 кілометрів вони пройшли тилами терористів. Під час рейду українські десантники знищили три блокпости та велику кількість живої сили та техніки, зокрема мобільний зенітно-ракетний комплекс у районі Суходольська.

Протягом останньої доби сили АТО 24 рази вступали у вогневий контакт з терористами.

Росіяни обстріляли прикордонний загін в районі селища Красна Талівка, блокпост біля села Камишине, пункт перепуску „Успенка“.

ТОЧКА ЗОРУ

До й після євроінтеграції

Борис Бахтєв

Протягом останнього року в Україні кілька разів змінювалося офіційне ставлення до євроінтеграції. Рік тому країна жила очікуваннями близької асоціації з Євросоюзом. Потім – розчарування, Євромайдан, повалення режиму Віктора Януковича. Тепер – підписання Угоди про асоціацію, та водночас російська агресія, анексія Криму, війна на Донбасі – й невизначена (а чи просто подана в наших засобах масової інформації без аргументації?) позиція Європейського союзу.

Сьогодні Україна переживає період еврооптимізму, евронадхнення. Але й не буде перебільшенням стверджувати: для дуже багатьох українців це евронадхнення є передусім суто політичним, а його мотивація – суто негативною: „Геть від Москви!“ Євросоюз нині притягує українців не сам по собі, а як альтернатива реінтеграції з пострадянським простором. Або, трохи спрощуючи: хай той Євросоюз буде хоч чортот з рогами, аби лише не до Росії.

Отже, офіційне ставлення до євроінтеграції змінилося радикально. Громадська думка стала ще прихильнішою. А як щодо її висвітлення? Чи стали ми інформаційно ближчими до Європи? Чи стали ми знати про Євросоюз більше?

Ще рік тому інформаційний бік євроінтеграції був дуже дивним. З одного боку, нам навіювали піднесення й навіть еuforia: от-от асоціація з Євросоюзом стане реальним фактом. З іншого боку, до геть неадекватних масштабів роздімували тему одностатевих шлюбів – так, ніби саме вона є головною на порядку денному в ЕС.

А ще весь час президентства В. Януковича

українцям щосили розповідали про нездолану кризу, що охопила країни ЄС. Повсякчас лунали репортажі про масові акції протесту в Португалії, Іспанії, Італії, Болгарії, Румунії, Греції, Кіпрі. Саме такі репортажі протягом тривалого часу були провідною, а то й узагалі єдиною інформацією про Європейський союз.

Ба більше – їх подавали як віддзеркалення ситуації в усьому ЄС: про ситуацію у Фінляндії, Швеції, Нідерландах та інших країнах, де криза була не такою відчутною, а то й узагалі невідчутною, українців не інформували – навіть слово „майже“ тут є зайвим, бо не інформували, й усе. Та що там Нідерланди: українцям практично не було звідки дізнатися про факт, що Внутрішній валовий продукт Польщі всі ці роки продовжував стабільно зростати!

А саме інформація про Польщу могла істотно похитнути досить усталений стереотип – мовляв, євросоюзівці приїжджатимуть до України з грошима й матимуть тут усе, а ми, як ті раби, на них працюватимемо. Адже якщо Польща не потрапила до „євросоюзівського рабства“, а набула потужного імпульсу до розвитку, то чому Україна неодмінно має опинитися в рабстві? От саме про це українцям і не розповідали, от саме в такій площині запитання й не ставили. І представники тодішньої опозиції, перебуваючи на ток-шоу, так само – тодішні опозиціонери оперували все більше глобальними категоріями.

Ще українців наполегливо переконували: німці більше не хочуть тягнути на собі весь Євросоюз, а британці взагалі хочуть його залиши-

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Терористи повісили прокурора

ЛУГАНСЬК. – 8 серпня у морзі виявлено тіло прокурора міста Свердловська Луганської області. Прокурора довгий час катували терористи, вимагаючи перейти на бік так званої „Луганської народної республіки“. Не отримавши згоди, вони повісили українського правоохоронця. („Українська правда“)

Чемпіонат перенесли в Польщу

ДОНЕЦЬК. – Чемпіонат світу з гокею 2015 року в Першому дивізіоні, який повинна була прийняти Україна, відбудеться в Польщі. Турнір повинен був прийняти Донецьк, проте тепер ігри пройдуть в Польщі. Збірна України повинна зіграти в групі „А“ зі збірними Італії, Казахстану, Японії, Угорщини і Польщі. Раніше з Донецька був перенесений юніорський чемпіонат Європи з баскетболу через війну на сході України. („Українська правда“)

У черзі до Криму

СИМФЕРОПІЛЬ. – На Керченській поромній переправі до Криму з боку Росії за останні місяці скупилася величезна кількість авт, а час очікування переправи становить до двох діб. Автомобілісти, очікуючи своєї черги на переправу, 12 серпня перекинули авто депутата Державної думи Росії, який намагався проскочити навпростець. Так званий виконуючий обов'язки глави Криму Сергій Аксьонов на апаратній нараді назвав такі дії виправданими. „Є правила, яких необхідно дотримуватися“, – зазначив С. Аксьонов. (Укрінформ)

Візиту визнано неприйнятною

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ України назвало неприйнятним намір Президента Росії Володимира Путіна і депутатів Думи відвідати анексований Крим. Про це 12 серпня заявив заступник міністра Данило Лубківський. Очікується, що з В. Путіним приїдуть Прем'єр-міністр Росії Дмитро Медведєв, голова Державної думи Сергій Нарішкін, керівники фракцій політичних партій в Державній думі, а також федеральні міністри. Речник президента Дмитро Пєсков заявив, що В. Путін звернеться до політиків з великою промовою. (Бі-Бі-Сі)

Тисячі покинули Луганськ

ЛУГАНСЬК. – Гуманітарним коридором покинули тимчасово підконтрольне терористам місто понад 6,000 осіб. Про це 13 серпня повідомив речник Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони Андрій Лисенко. У Сватовому Луганської області створено табір для тимчасового перебування людей, які виїждять з Луганська. Тут одночасно на повному забезпеченні можуть перебувати до 200 осіб. Для них організовано безкоштовне харчування. (Укрінформ)

Комунальники розбирають барикаду

КИЇВ. – На Майдані комунальники 13 серпня розбирали чергову барикаду. У центрі столиці були прибрані практично всі намети Майдану та барикади за винятком тих, що знаходяться на вулиці Інститутській. Покищо на Майдані, крім ялинки, залишається напіврозібрана сцена та кілька інформаційних наметів. Влада Києва має намір найближчим часом розібрати ялинку на Майдані. Відновлено рух авт проїжджими частинами головних вулиць в центрі міста. (УНІАН)

Боксери допомагають війську

КИЇВ. – 13 серпня чемпіон світу з боксу в суперважкій вазі Володимир Кличко передав боксерські рукавички для продажу на аукціоні, а виручена за них сума піде на потреби української армії. Це вже не перший випадок, коли брати Клички допомагають війську. Минулого тижня вони закупили 2,000 армійських аптечек на 200 тис. дол. для українських вояків, що перебувають у зоні антитерористичної операції. До 12-го Київського батальйону передані шість радіостанцій КВ-діапазону. Раніше брати Клички передали амуніцію та обладнання для армії на 3,2 млн. грн. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ США діють в Іраку обережно

ВАШІНГТОН. – 8 серпня Департамент оборони США повідомив, що бомби з лазерним наведенням були скинуті в Іраку на частину артилерійських знарядь і вантажівку, яка займалася їх транспортуванням. Два літаки піднялися в повітря з літаконосця „Джордж Буш“ в Перській затоці. Раніше Президент США Барак Обама санкціонував повітряні точкові удари по ісламістських бойовиках в Іраку для захисту американського персоналу в курдському місті Ербілі і звелів розпочати операцію з надання гуманітарної допомоги, щоб запобігти геноцидові представників іракської релігійної меншини, які були змушені покинути свої будинки. У своєму телевізійному виступі в прямому етері 8 серпня Б. Обама сказав: „Зустрічаючись з такою ситуацією, коли безневинним людям загрожує насильство страхотливого масштабу, коли у нас є мандат на надання допомоги – в даному випадку це прохання іракського уряду, – і коли у нас є унікальна можливість допомогти уникнути різанини, я гадаю, що Сполучені Штати Америки не можуть закрити на це очі. Ми можемо діяти обережно і відповідально, щоб уникнути потенційного акту геноциду“. Американські військові скинули 72 великі пакунки з харчами і водою іракцям, що ховаються від бойовиків. (Радіо „Свобода“)

■ Росія хоче залякати США

ВАШІНГТОН. – Згідно з офіційними дами Департаменту оборони США станом на 8 серпня, за останні 10 днів російські стратегічні літаки-бомбардувальники не менше 16 разів вторгалися в зони впізнання Протиповітряної оборони на північному заході США. Як повідомила представник Північного командування і Командування повітряно-космічної оборони США майор Бет Смит, „російські бомбардувальники виконували лети здебільшого уздовж меж зони впізнання Протиповітряної оборони Аляски, яка покриває Алеутські острови і континентальну територію штату, а також одного разу вторглися в повітряний простір Канади“. „Лети бомбардувальників – останній прояв брязкання ядерною зброєю з боку росіян. Однак, значне число вторгнень в американський повітряний простір – не звичайна справа, вона повертає у часи холодної війни, коли радянські бомбардувальники намагалися привести в дію засоби Протиповітряної оборони уздовж кордонів США як підготування до ядерного конфлікту“, – нагадала Б. Смит. („Голос Америки“)

■ Африка розвиватиметься швидше

ВАШІНГТОН. – 5 серпня Державний секретар США Джон Кері закликав провідників африканських країн приділити увагу боротьбі з корупцією, яка не дозволяє розвиватися економіці та тримає населення у бідності. „Боротьба з корупцією важлива, це критична частина цього процесу. Щоб це зробити, необхідна мужність, інколи необхідно ризикувати. Відкритість та відповідальність приваблюють інвестиції, створюють конкурентоспроможний ринок“, – сказав Дж. Кері. На зустрічі провідників африканських країн, яка відбувається у ці дні, Сполучені Штати оголошать про ділові угоди на суму у майже 1 млрд. дол., а також про збільшення миротворчої діяльності в шести африканських країнах та посилення харчових і енергетичних програм. „Одна з можливостей лежить у секторі легкої промисловости. Це допоможе африканським країнам індустріалізуватися, диверсифікує експорт та створить робочі місця. За нашими висновками, якщо цей сектор зростатиме так само активно, як це відбувається у Східній Азії, це створить 7 млн. робочих місць на континенті“, – заявив президент Світового банку Джим Йонг Кім. За словами фахівців, торгівля між США та Африкою за останні кілька років впала, і минулого року склала лише 60 млрд. дол. Її перевищила торгівля між Європейським союзом та Африкою – 200 млрд. дол. Китай збільшив товарообіг з 10 млрд у 2000 році до 170 мільярдів. (Радіо „Свобода“)

КОМЕНТАРІ

Уряд підвищує свій авторитет

Юрій Васильченко

КИЇВ. – „Пакет економічного зростання“, який представив 6 серпня на засіданні уряду Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, включає в себе декілька важливих документів: новий Бюджетний кодекс, пляни реформування фінансових органів і створення служби фінансової розвідки, законопроект про бюджетну децентралізацію тощо.

Всі ці сміливі і довгоочікувані реформи тепер будуть пов'язуватися у суспільстві з іменем прем'єра А. Яценюка. У своєму виступі він говорив про уряд як ініціатора реформ, про парламент, який мусить повернутися з вакацій для обговорення урядових нововведень аби підтримати їх вже у вересні. Але жодного разу прем'єр не згадав про Президента Петра Порошенка. Хоча подібні кардинальні реформи, за логікою, мав би презентувати саме глава держави, а уряд – їх втілювати.

Поки А. Яценюк виступав у Кабінеті міністрів, Президент П. Порошенко також робив важливу справу – зустрічався з волонтерами, які допомагають військовим у зоні Антитерористичної операції. Проте виглядає дивним, що пакет економічного зростання все ж ініціював не гарант Конституції.

З огляду на це, можна стверджувати, що А. Яценюк все активніше позиціонує себе як самостійного гравця, який вдруге переіграв коман-

ду Президента. Вперше це сталося після гучної заяви прем'єра про відставку, яка так і не відбулася. Зате дала можливість А. Яценюкові натиснути на депутатів з колишньої коаліції задля прийняття змін до бюджету і Податкового кодексу. Власне, вже перша перемога А. Яценюка над депутатським корпусом і президентською командою значно підвищила його рейтинг. Тепер же ефективні реформи дадуть можливість прем'єрові стати найрейтинговішим політиком в державі.

З цим багажем він безсумнівно стає найбажанішим першим числом у передвиборному списку президентської партії „Солідарність“. Проте очікуваний злет популярності А. Яценюка несе для нього і значні ризики. Головний з них: не може Прем'єр-міністр бути популярнішим за Президента. Інакше у виборця виникне бажання поміняти їх місцями. Тобто, самостійність прем'єра закладає міну уповільненої дії під владну команду. Бо А. Яценюк, по суті, стає для П. Порошенка таким самим незамінним прем'єром, яким був Микола Азаров для Віктора Януковича. Проте в М. Азарова не було політичних амбіцій, а в А. Яценюка вони є. Ще й значні.

То ж після парламентських виборів можна очікувати конфліктних ситуацій у владі. Які пояснюються звичайною логікою політичної боротьби: хтось має бути зверху...

(Еспресо ТВ)

Паралельна реальність в умовах війни: державні дачі під Києвом

Сергій Лещенко

У Києві виявлено табір біженців зі сходу України. Ці бараки розташовані біля станції метро „Видубичі“ на території закинутого заводу, де переселенці мешкають у нелюдських умовах. А в кількох кілометрах від цього місця існує паралельна реальність – так званий Будинок відпочинку „Конча-Заспа“.

Це не санаторій – це обнесена чотириметровим парканом багатокілометрова територія спеціального призначення – тут на державній землі стоять маєтки колишніх посадовців, дії або бездіяльність яких зробила біженцями цих людей, які зараз живуть у бараках.

Окрім „Конча-Заспи“, є ще другий острівець соціальної сегрегації – Комплекс відпочинку „Пуща-Водиця“, де також стоять декілька десятків дач посадових осіб.

Ці два об'єкти – „Конча-Заспа“ та „Пуща Водиця“ – перебувають у підпорядкуванні Президентської адміністрації через Державне управління справами (ДУС) – ту саму легендарну ДУСю, яка є багаторічною годівницею для кожного наступного президента. І ці об'єкти утримуються з бюджету – в тому числі, грошима тих самих біженців зі сходу. Щороку обслуговувати ці два відокремлених селища політичної еліти коштує державному бюджетові близько 45 млн. грн.

У переліку осіб, які користуються дачами в „Конча-Заспі“, ви знайдете найодіозніших представників старого режиму – экс-прем'єра Миколу Азарова, экс-міністра охорони здоров'я Раїсу Богатирьову, экс-міністра освіти Дмитра Табачника, лідера комуністів Петра Симоненка, экс-спікера парламенту Володимира Рибачка.

А з іншого боку киянських передмість, у „Пуща Водиці“ досі користуються благами колишній Генеральний прокурор Віктор Пшонка, його перший заступник Рінат Кузьмін, керівник господарства Віктора Януковича Андрій Кравець.

Це – дискредитовані діячі, частина з яких втекла за кордон, переховуючись від правосуддя. Але на цій території досі стоять їх дачі, часом закриті, спокій на яких береже Управління державної охорони – спецпідрозділ, який відповідає за безпеку найвищих посадових осіб держави.

Хоча після Майдану минуло вже пів року,

допуск всередину „Конча-Заспи“ досі закритий. Прохід тільки за спецперепустками – при тому, що всередині не живе жоден представник нинішньої влади, окрім Міністра оборони Валерія Гелетея. Авторів цих рядків вдалося потрапити на територію в автомобілі одного з „дачників“.

Наприклад, дача Р. Богатирьової. Цей розкішний палац вона побудувала на місці недобудованої державної дачі начебто за власний рахунок, хоча ніколи не мала легальних доходів для цього.

Серед інших мешканців державної „Конча-Заспи“ можна знайти низку людей, які уже давно не обіймають посад, але продовжують користуватися привілеями.

У списку фігурують экс-спікери парламенту Володимир Литвин, Олександр Ткаченко і Олександр Мороз. Причому, якщо останній мешкає в убогому одноповерховому будинку, то В. Литвин має в своєму розпорядженні коштом платників податків два повноцінні кількоповерхових маєтки, один з яких навіть має назву „бібліотека“.

У списку осіб, яким виділено державні дачі, також значиться керівник апарату Верховної Ради Андрій Зайчук, відомий своїм категоричним небажанням оприлюднювати декларації депутатів, а також колишній Генеральний прокурор Михайло Потебенько, який гальмував розслідування справи Георгія Гонгадзе, виводячи з-під удару Леоніда Кучму. Сам другий президент також має на цій території в пожиттєвому користуванні державну дачу з басейном.

На кожному зі згаданих людей немає де клейма ставити, вони давно не обіймають посад, але продовжують паразитувати на пільгах. Наприклад – голова Національної ради з питань телебачення і радіомовлення у часи Кучми Борис Холод. Або генпрокурор Святослав Піскун.

У списку мешканців люди з епохи Віктора Ющенка – колишній віце-прем'єр Іван Васюник, колишній міністер аграрної політики Юрій Мельник, депутат Василь Петьовка (на його дачі мешкає Віктор Балого), колишня глава Адміністрації президента Любов Ульянченко, колишній заступник міністра оборони Ігор Монтезор, экс-міністр юстиції Микола Оніщук, голова Нацбанку Володимир Стельмах та ін.

(Закінчення на стор. 17)

Канада надає військову підтримку Україні

Міністр оборони Канади Роб Ніколсон проголошує надання Україні військового обладнання. Військово-транспортний літак СС-130J Hercules відправився з бази канадських збройних сил в Трентоні, Онтаріо, для доставки військової техніки, яку Україна зможе використовувати для захисту східного кордону проти російської агресії. (Фото: КУК)

ОТАВА. – Конгрес Українців Канади 7 серпня привітав рішення уряду Канади щодо надання Україні військового обладнання, в розмірі до 5 млн. дол. Канада в черговий раз показала, що вона однозначно підтримує народ України у його хоробрій боротьбі на захист суверенітету і територіальної цілісності своєї

країни перед обличчям російської агресії.

Прем'єр-міністр Канади Стівен Гарпер заявив:

„Сьогодні військово-транспортний літак СС-130J Hercules вирушить до України з бази канадських збройних сил в Трентоні в першому з серії летів для доставки військової техніки, яку Україна зможе використовувати для захисту східного кордону проти російської агресії, сказав КУК.

Це обладнання – яке включає шоломи, балістичні окуляри, захисні жилети, аптечки, намети і спальні мішки – забезпечить фізичний і медичний захист тим, хто перебуває на лінії фронту. Логістичне обладнання, що надається, дозволить українській Прикордонній службі ефективно виявляти і відстежувати незаконне переміщення товарів і людей. Це те, про що Україна просила нас, і ми їй це надаємо“.

„Від імені українсько-канадської громади, я дякую уряду Канади за їхню постійну підтримку України. Допомога, оголошена сьогодні, а також санкції, запроваджені Канадою та її союзниками, ще раз підкреслюють той факт, що цивілізований світ залишається об'єднаним і не буде миритися з російською агресією проти України“, – заявив Павло Грод, президент Конгресу Українців Канади. – Канада в черговий раз продемонструвала міжнародне лідерство в якості однієї з перших країн НАТО, яка надала військову підтримку Україні. Ця підтримка дозволить Україні захистити себе від російської агресії, екстремістської і терористичної діяльності, підтримуваної Кремлем“.

КОМЕНТАР У ВАШІНГТОН ПОСТ

Росія повинна негайно звільнити українську героїню Надію Савченко

Олександр Моцик,
Посол України у США

Вже понад місяць минуло з того часу, як Росія незаконно затримала старшого лейтенанта Збройних сил України Надію Савченко. Цей випадок є одним з найяскравіших свідчень безпосередньої причетності Росії до конфлікту, нав'язаному нашої країні терористами, яких підтримує Кремль.

Н. Савченко була захоплена проросійськими бойовиками на сході України під час виконання своїх службових обов'язків – захисту батьківщини. Згодом її було передано до Москви, де поведіння з нею відзначилося брехнею та нехтуванням її прав. Це почалося з поширення цинічного міту щодо її арешту, який, як стверджує Москва, стався після того, коли вона перетнула кордон, видаючи себе за втікачку. При цьому жодних фактів, які б переконливо пояснювали мотиви такого вчинку, не було надано.

Понад тиждень Росія не допускала українського консула до Н. Савченко. Тим часом вона піддалася численним допитам з боку представників російської влади і терористів, яких підтримує Російська Федерація. Їй було відмовлено в наданні послуг адвоката. Наразі Н. Савченко безпідставно звинувачують у причетності до вбивства двох російських журналістів у червні цього року. Сторона звинувачення не має жодних доказів на користь цієї відвертої брехні.

В Україні затримання Н. Савченко набуло широкого розголосу. Президент України Петро Порошенко заявив, що полонена українка є символом боротьби і військовою летункою, яка виявила справжній, потужний український моральний дух. Міністерство закордонних справ України висловило рішучий протест проти незаконного передання Н. Савченко до Москви та вважає її захоплення актом тероризму. Мільйони українців вимагають її звільнення.

Щоб чітко зрозуміти, що Н. Савченко значить для нашої країни, потрібно знати історію її життя та військової кар'єри. Надія народилася у Києві та виросла у патріотичній родині, довго мріяла про те, щоб мати можливість захищати свою країну і в 16-річному віці вирішила стати військовою.

Надія Савченко (Фото: Радіо „Свобода“)

В середині 2000-их років вона була єдиною українською жінкою, яка воювала пліч-о-пліч з американськими військовими в Іраку (у складі українського миротворчого контингенту). Сьогодні вона – єдина українська жінка, яка може керувати штурмовим літаком „Су-24“ та військовим гелікоптером „Мі-24“.

Надія Савченко – українська героїня. Її викрадення проросійськими терористами та незаконне утримання Росією, яка продовжує стверджувати, що не має жодного впливу на тих, хто захопив українську летунку, є зухвалим порушенням норм міжнародного права та прав людини. Її звільнення має бути заздалегідь вирішеною справою.

У відеозаписі її допиту, що нещодавно з'явився в інтернеті, Н. Савченко, прикута наручниками до металевої труби, каже, що не сподівається повернутися додому живою та додає, що вона цього не боїться.

Україна закликає Сполучені Штати, Європейський союз і все міжнародне співтовариство стати на захист Надії Савченко і вимагати її негайного звільнення.

(Коментар Посла України в США, оприлюднений в газеті „Вашінгтон Пост“ 7 серпня. Неофіційний переклад з англійської мови. Оригінал розміщено за посиланням: <http://waro.st/1upfxr2>)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Ебола – загроза міжнародного значення

ЖЕНЕВА. – 8 серпня Світова організація охорони здоров'я оголосила, що поширення вірусу Ебола у Західній Африці несе загрозу міжнародного значення та є надзвичайною подією. Експерти, які виступали на засіданні Надзвичайного комітету, представили інформацію про останні події на територіях, де поширилася епідемія, і розповіли, які заходи були вжиті щоб зупинити спалахи захворювання та з якими проблемами їм довелося зустрітись. За підсумками засідань комітет зробив висновок, що спалах лихоманки, яка призвела до загибелі майже 1,000 осіб, несе ризик для здоров'я населення в інших державах. Можливі наслідки подальшого міжнародного поширення особливо серйозні з огляду на вірулентність вірусу, способи його передання, а також слабку систему охорони здоров'я в країнах, де виявлено таку проблему, йдеться в заяві організації. Члени комітету констатували, що для боротьби з епідемією потрібна співпраця всього світового співтовариства, і поскаржилися, що жителі західноафриканських держав не завжди довіряють лікарям і не відразу звертаються в лікарні. Усім державам, у яких відзначені випадки захворювання, рекомендується оголосити надзвичайну ситуацію. Провідник кожної країни повинен особисто звернутися до народу, щоб надати громадянам інформацію про ситуацію, розповісти про кроки, які вживаються для розв'язання проблеми. (Радіо „Свобода“)

■ В Ізраїлі мир не наступає

ЕРУСАЛИМ. – У ніч на 8 серпня палестинське терористичне угруповання ГАМАС пустило дві ракети на південну територію Ізраїлю, вперше порушивши перемир'я в секторі Газа. Ракети було пущено за три години до закінчення дії режиму припинення вогню між ізраїльськими військами та ГАМАС. Водночас ГАМАС відкинув пропозиції про продовження перемир'я в секторі Газа, мотивуючи це тим, що Ізраїль не виконав вимог палестинців. Крім того, палестинська сторона вимагає повного виведення військ з анклавів, припинення блокування території, відкриття пунктів перетину кордону і порту в Газі для судноплавства. Раніше палестинські урядовці Гази повідомили, що в результаті конфлікту, котрий триває вже другий місяць, загинули понад 1,700 осіб, переважно мирних жителів. До оголошення перемир'я в регіоні близько місяця проводилася військова операція Ізраїлю „Непохитна скеля“. За даними ізраїльських засобів масової інформації, її метою стало руйнування мережі „наступальних тунелів“, створених бойовиками ГАМАС для проникнення на ізраїльську територію. („Дзеркало тижня“)

■ Соціологія російського антизахідництва

МОСКВА. – Новий рівень антизахідніх настроїв в Росії зафіксований соціологічною службою „Левада-центр“. Зокрема число росіян, які визначають своє ставлення до США як „негативне“, збільшилося з 44 відс. у січні цього року до 74 відс. в липні, що є максимумом за весь час спостережень. „На тлі кризи в Україні ставлення росіян до Заходу опустилося нижче показників, які ми відзначали в 1999 році в ході операції НАТО в Югославії“, – сказав для Російської служби „Голосу Америки“ Олексій Гражданкін, заступник директора „Левада-центру“. За словами соціолога, це четвертий пік антизахідніх настроїв в пострадянській Росії. Негативне ставлення росіян до Європейського союзу від січня цього року зросло майже вдвічі – з 34 відс. опитаних до 60 відс. в липні. Українська криза, відзначають соціологи, кардинально змінила ставлення росіян до України – понад половину (55 відс.) респондентів негативно налаштовані щодо українців. „Ворогами країни“ росіяни вважають США (77 відс. опитаних), Україну (62 відс.), Великобританію (19 відс.) і Німеччину (12 відс.). Серед союзників – країни Співдружності незалежних держав і члени інтеграційних проєктів Кремля – Білорусь і Казахстан, а також Китай (54 відс.). (Радіо „Свобода“)

Феномен Володимира Путіна

Історія час від часу висуває у площину загальної уваги людей спершу непримітних, недовчених, які завдяки збігові обставин та особистим амбіціям раптом стають відомими світові. Таким були виключений з університету Володимир Ульянов-Ленін, недовчений семінарист Йосиф Джугашвілі-Сталін, виключений з школи Адольф Гітлер. Не складалася кар'єра і у капітана КГБ Володимира Путіна, який, щоправда, закінчив університет, списавши дипломну працю у американських професорів Віліяма Кінга і Дейвіда Кліланда, але після навчання на курсах КГБ солідним шпигуном не став, а працював у окупованій радянським військом Німецькій демократичній республіці на посаді директора Будинку дружби „СРСР-НДР“, з якої був переведений у резерву КГБ у званні підполковника запасу, займався заснуванням численних фірм, був звинувачений у махінаціях з харчами для Санкт-Петербургу (збитки сягнули 122 млн. дол.), корупції, розкраданні бюджетних коштів, зв'язках з кримінальним світом.

Усе ж В. Путін викрутився з того лиха і навіть був запрошений на роботу до Москви. Коли адепти СРСР шукали заміну нетверезому Президентові Росії Борисові Єльцинові, то зауважили підполковника КГБ В. Путіна і визнали, що він стане „слухняною конячкою“. Це вже був шанс і В. Путін його не прогавив. Ожили надії відсторонених від годівниці силовиків з КГБ та війська. За їхньої підтримки В. Путін заходився відбудовувати радянську імперію. Для цього була потрібна місцева війна як засіб застрашення нації. Були вибухом знищені кілька будинків, і військо рушило до Чечні та Дагестану. Наступним завданням стала максимальна централізація влади, контролю над ключовими галузями економіки. В. Путін силою забрав усю енергетику від приватних підприємців, декого з неслухняних загнав за ґрати або й на той світ. Були знищені усі інституції, які служили посередниками між владою і народом. Сталися замовні вбивства журналістів. Усі структурні реформи були заморожені, на владні посади призначено вузьке коло силовиків з оточення В. Путіна. Вибори стали химерою. Взаємини з Заходом повернулися до стану „холодної війни“.

В. Путін боїться розвитку демократії у молодих незалежних державах. Французький журналіст Марк Дюґен у 2008 році написав про В. Путіна: „Путін уявив, що він – велика персона і вирішив відкинути повагу до людського життя, поставив жорстокість на службу своїм ідеям. Чечня була загрозою його імперіялізму – він зрівняв її з землею. Україна стала дивитися на Європу – він відключив їй газ. Грузія присягнула на вірність Європі – він у неї увірвався“. Відтоді світ зазнав від В. Путіна значно більше прикрого. Він автократів у Киргизії та Узбекистані, націлювався на загарбання України. Усе це під оплески престалінських генералів та задурманеного народу.

Сам він виявився надто нездарним в особистому житті – його покинула дружина, обидві доньки живуть за кордоном, кохаються з чужинцями. У В. Путіна залишається один шлях – залякати світ російським національним імперіялізмом, відновити СРСР, загнати під його вплив Кубу та Венесуелю, інші народи. Це вже було в історії. Добре було б В. Путінові при цьому не забувати про долю подібних попередників, які теж мріяли про світове панування і зверхність своїх диктатур.

ІСТОРІЯ

Розвінчана „велич“ імперії зла

Петро Часто

Сучасна українська суспільна думка вже великою мірою визволилася від великодержавних доктрин і мітів Москви, однак, повернення історичної правди залишається актуальним завданням, оскільки йдеться не лише про царський чи советський імперіялізм, але й про нинішню політику Кремля, котра дає всі підстави стверджувати: все в людському світі здатне змінюватися, окрім антигуманної, антицивілізаційної сутності Російської держави. Пересвідчуватися у незмінності цієї злої суті допомагають системні, комплексні дослідження, здійснені західними істориками, яких тяжко звинувачувати в політичній чи ідеологічній заангажованості.

Саме до таких досліджень належить упорядкований відомим американсько-українським істориком, професором Ратґерського університету Тарасом Гунчаком збірник праць 12 вчених під заголовком „Російський імперіялізм“ (Видавничий дім „Кієво-Могилянська академія“, 2010 рік). Це україномовна версія англійського видання 1974 року, що тоді мало дещо конкретнішу назву: „Російський імперіялізм від Івана Великого до Революції“. Тепер воно доповнене трьома високоякісними текстами, присвяченими післяреволюційному шляхові Російської імперії, знаної як СРСР. Це праці д-ра Юрія Шаповала „Радянський Союз як різновид історії Росії: як усе почалося“, д-ра Володимира Бандери „Вимір визиску України Росією“ і д-ра Т. Гунчака „Імперії тяжко бути рівноправним сусідом“.

Отже, від первісної з'яви цього збірника минуло рівно 40 років, й було б дивно, якби сьогоденній читач подекуди не відчув контексту того іншого часу або й своєрідності світорозуміння котрогось з авторів – тим соліднішого, чим менше схильного до категоричних оцінок і присудів У цьому зв'язку є доволі характерним елегантна репліка з передмови д-ра Т. Гунчака до видання 1974 року: „Упорядник збірки розуміє імперіялізм як поширення влади і впливу однієї нації або держави на інші нації, території або групи людей, однак, він жодним чином не пропонував цього або іншого означення імперіялізму визначній міжнародній групі авторів, які взяли участь у написанні книжки. Попри відмінності в підходах, автори відштовхувалися від цього базового розуміння смислу російського імперіялізму, даючи власне означення цьому поняттю...“.

Тим часом ця толерантна передмова упорядника задає всій книжці сильну критичну тональність, зокрема й епіграфом, узятим з Карла Маркса: „Незмінною залишається політика Росії. Її методи, її тактика, її прийоми можуть мінятися, але провідна зірка цієї політики – світове панування – залишається незмінною“. Цей критичний стумінь, розвиваючись на незаперечній фактологічній базі і залученій широкій бібліографії, пронизує збірник до останньої сторінки, водночас ніде не збиваючись на самоцільне популяризаторство.

Загальний „Вступ“ належить вже покійному американському істо-

Обкладинка збірника праць 12 вчених під заголовком „Російський імперіялізм“

рикові Гансові Когнові (1891-1971), спеціалістові зі східноєвропейських і російських досліджень. Зокрема корисне – для душевної рівноваги читача – його нагадування, як слово „імперія“ трансформувалося у своїй асоціативності – від часів давнього Риму, „широко визнаного вартівника світового миру“ до новітнього імперіялізму – „найостаннішої форми тієї примітивної гонитви за владою, яка гнала королів і народи вперед ще з часів фараонів шляхом нагромадження дедалі більших територій та політичної влади“.

„Вступ“ заохочує до зіставлення різних імперіялізмів – зокрема американського і російського, автор каже, що вони мають багато спільних рис – тим цікавіше у наступних розділах шукати відповіді на порушене д-ром Г. Когном майже сакральне запитання: чому Америка виявила себе як імперія захисту людських свобод і прав, а Росія – як одвічна душителька цих свобод і прав, а в ХХ ст. – як „сталінський напівсхідний деспотизм, який у деяких аспектах повертав країну до часів Івана IV“?

Росію, більше звідану українцями через незліченні фізичні і духовні страждання, читач знайде у праці Генрі Р. Гуттенбаха, спеціаліста з культури та інтелектуальної історії Східної Європи, „Витоки російського імперіялізму“. Зокрема у підрозділі „Релігія і російський експансіонізм“. Рядки, варті зачитування: „Хоча релігійний принцип в Росії ніколи надміру не підносили на шкоду політичним інтересам, він завжди слугував корисним виправданням, щоб приховати приземлені мотиви, які лежали в основі московських загарбань... Російська Церква, зі свого боку, ніколи не припиняла підбивати цивільну владу до розширення кордонів Московії. Відтоді, як руські митрополити з 1328 року осіли в Москві, вони дедалі більшою мірою надавали моральну підтримку експансіоністським амбіціям московських князів. Голова руської Церкви носив титул Митрополита Київського та всієї Русі, тож, з формального погляду, межі його юрисдикції виходили далеко за кордони Московії, а отже,

(Закінчення на стор. 18)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Люблю всім серцем Україну

Живу я в Києві, мені вже 55 років. Вірші пишу давно, не раз друкувався в українських газетах. Коли почалася в Києві революція, був на Майдані, писав вірші, їх друкували в інтернет-виданні.

Кажуть, що дуже мало правдивої інформації про події на українському Донбасі потрапляє до громадян Європи, Америки, до громадян всього світу. Тому я й пишу до Вас, можливо, мої вірші зможуть прочитати громадяни інших країн і зрозуміють, хто ж на Україні справжній фашист, бо саме так називає нас, патріотів України, московська пропаганда.

*Люблю всім серцем Україну,
У мирний чи воєнний час,
Життя, на жаль, за Батьківщину
Віддати можу тільки раз!
Свята земля князів великих,
А потім славних козаків,
З часів середньовічних, диких
Зростала поміж ворогів!
Тут наших пращурів могили,
Пробиті шоломи князів,*

*Вітрила „чайок” в морі білі,
Журливі пісні козаків!
Тут Святослав спочив сміливий
Ордою вбитий за дари,
Тут Володимир справедливий
Народ хрестив свій у Дніпрі.
Тут захищали від навали
Полки, а потім – курені,
Тут зрадників на кіл саджали –
Не заробляйте на війні!
Тут українська – наша слава!
По неї знов до нас прийшли!
До бою кличе всіх держава
За щастя рідної землі!*

*Так, ми колись були братами...
Та „путлер” ввів війська в Донбас!
Хоч „Ірад” страшний стоїть*

між нами –

*Не переможете ви нас!
За нами – наша Батьківщина,
Загарбники цинічні – ви!
Ніколи вільна Україна
Кремлю не схилить голови!*

Олекса Руденко,
Київ

Про досвід та назву терористів

У зв'язку з варварським знищенням пасажирського літака на Донбасі та загибеллю майже 300 пасажирів та членів залоги, у російській пресі висловлювалися думки, що серед терористів-бойовиків немає експертів з використання ракетних комплексів, а тому вони поза підозрою у скоєнні злочину. На мою думку, саме навпаки. Оскільки серед терористів немає експертів з цього фаху, то підозра падає на них, бо експерти розріз-

няли б, де літак військовий, а де – пасажирський.

Також варто доповнити термінологію щодо тих сепартистів чи бойовиків. Їх варто називати білогвардійцями, котрих у свій час ніхто не міг зупинити. Вони чинили погроми та україножестство. Така назва тепер історично виправдана.

Д-р Василь Рождественський,
Вудгевен, Мінесота

Від редакції. Назвати проросійських терористів білогвардійцями було б великою честю для них. Помилкою руху „Біла гвардія” та його війська було несприйняття ідеї незалежності України, а в цілому вони вели боротьбу за повалення більшовицької диктатури. До „білого війська” добровільно пішло чимало освічених, духовно багатих людей, які передбачали страхіття більшовизму.

„Руский мір” на межі краху

П'ять років тому уряд Росії офіційно проголосив 28 липня державним днем Хрещення Русі. Яким же було здивування і самих православних росіян, і багатьох апологетів Російської Православної Церкви, коли вони цього річ побачили на екранах телевізорів не помпезний патріарший хресний хід, а велетенське море віруючих мусульман, які вщерть заповнили не тільки всю центральну частину, але й мікрорайони Москви.

На цей день припало одне з найбільших свят ісламу – Ураза Байрам, яке визнається цією релігією відзначається з нагоди завершення священного місяця посту Рамадан. Сотні тисяч мусульман завмерли у молитві біля своїх мечетей. Ця картина виглядала вражаюче, адже вона спостерігалася у місті, яке вважається столицею „русского (читай – православного) міра”.

Але з сотень православних церков столиці у цей день виляло пустою, а навколо вирувало свято іншої релігії, яка не має жодного відношення до Хрещення Русі. Така віровизначка палітра для „столиці Святої Русі” зовсім не нова, а навпаки – типова.

Рада муфтіїв Росії відразу звернулася до влади з вимогою збільшити кількість мечетей (їх зараз у Москві чотири). В іншому випадку в мусульман не буде іншого вибору: деякі з них чи то жартома, чи то всерйоз нагадують московській владі про долю численних православних храмів Константинополя, який нині по-турецьки називається Стамбул.

500-літня імперська концепція Москви як Третього Риму добігає кінця. Московський „великий князь” (він же – татаро-монгольський хан Якуб, син великого хана Улу-Мухамеда) Іоанн III

Вирядила мати сина на війну

Яна Павлик, мати двох синів, написала мені про своїх дітей. Старший син Руслан Павлик щойно закінчив Львівський університет. Він молодий боксер, багаторазовий переможець змагань з цього виду спорту, нагороджений багатьма медалями. Валентин Павлик, молодший брат, спортсмен-гімнаст, студент. Йому нещодавно виповнилося 18 років. Старший син увійшов до збірної команди України, аби вже цього року виступити на республіканському та європейському рингах.

Але спортивну кар'єру йому довелося терміново відкласти, бо він, без найменших вагань, відгукнувся на поклик і пішов захищати Україну. Ось вже місяць серед таких же побратимів він пере-

буває в найнебезпечнішій точці, біля Донецька.

Я. Павлик має добре серце, щире, чесне і чуйне душою матері-українки. Вона, майже самотужки, виростила своїх синів. Проводяючи старшого сина на битву, вона сказала: „Хтось мусить захистити Вітчизну, і як така місія випала тобі, гідно виконай цей обов'язок”.

Вона разом з багатьма віруючими пішла до Зарваниці, щоб поклонитися Зарваницькій Божій Матері і просити у Пречистої Диви та її Сина Ісуса Христа заступництва для українських дітей, які тепер стали воїнами-захисниками, від важними лицарями України.

Оксана Маковець,
Сіфорд, Вірджинія

Руслан Павлик (сидить посередині) серед вояків антитерористичної операції на Донбасі.

за намовою своєї дружини Софії Паололог, зрікся ісламу і прийняв православ'я, щоб перетворити московський улус Золотої Орди у світову потугу – на протизагугу католицькому Заходові і Османській турецькій імперії. Щоб досягнути мети, московські правителі впродовж століть вогнем і мечем підкорили сотні народів і племен, пролили ріки невинної крові, вихлостили суть християнства, перетворивши його в інструмент насилля, але мети так і не досягли. Самодержавство ганебно впало, а на його місці постала імперія зла – СРСР, яка, не змінюючи суті, змінила лише ідеологію, взявши на озброєння замість казенного православ'я комуністичний більшовизм.

Дикунський експеримент також зазнав краху. Але імперська манія всевітнього панування не зникла. Стара ідея Третього Риму нині постала в новій іпостасі „Руского міра”, промоторами якої стали теперішній Московський патріарх Кирило I

володар Кремля Володимир Путін.

Правда, програма-мінімум „Руского міра” набагато скромніша. Йдеться наразі про утримання в орбіті Москви хоча б України та Білорусі. І задля досягнення цієї мети російський імперіалізм розв'язав криваву війну на українському Донбасі. Але, незважаючи на конвульсивні намагання врятувати імперію зла, на смерть, розруху і хаос, які сіє північний антихрист, Україна та її християнство рішуче скидають окуви „Руского міра”. І недалеко вже той час, коли московське політичне православ'я, яке не має нічого спільного з духом Євангелія і вірою в Бога, виявиться непотрібним ані в мусульманській Москві, ані в християнському Києві. Крах „Руского міра” неминучий.

о. Ігор Пелехатий,
директор Католицького
епархіального видавництва
„Нова зоря”,
Івано-Франківськ

Щоб розмістити рекламу у „Свободі”, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз на фестивалі

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – Інформаційний кіоск Українського Народного Союзу щороку влаштовується на фестивалях, що відбуваються на Союзівці. До альтанки-газебо УНСоюзу приходять чимало гостей, щоб отримати свіжі числа газет „Свобода“ та „Український

тижневик“, розпитати про продукти і події, а то й просто привітатися з працівниками УНСоюзу.

Цього року наша команда підготувала понад 1,000 жовтих пакетів з написами „УНСоюз і громада – друзі на усе життя“ у які були вкладені часописи та інформаційні мате-

ріяли УНСоюзу. На доповнення до інформаційного кіоску УНСоюз спонзорувал майданчик, заповнений кольоровими книжками, повітряними кулями та малярським приладдям для малих гостей. Добровільні художниці Маріянна та Діяна Гаврилюк безкоштовно розмальовували дитячі личка.

Для розваги гостей фестивалю УНСоюз спонзорував лотерію з вільною участю для усіх. Щасливий переможець Антон Чернишин повернувся додому з новим „iPad Air“.

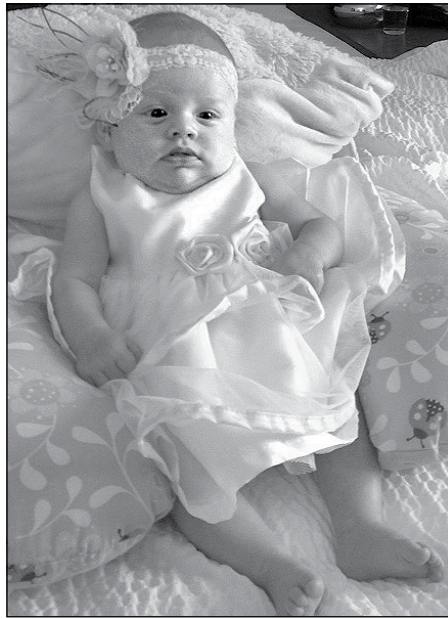

Багато юних учасників Фестивалю української культури, що відбувся на Союзівці, виявили бажання мати на личках українські символи.

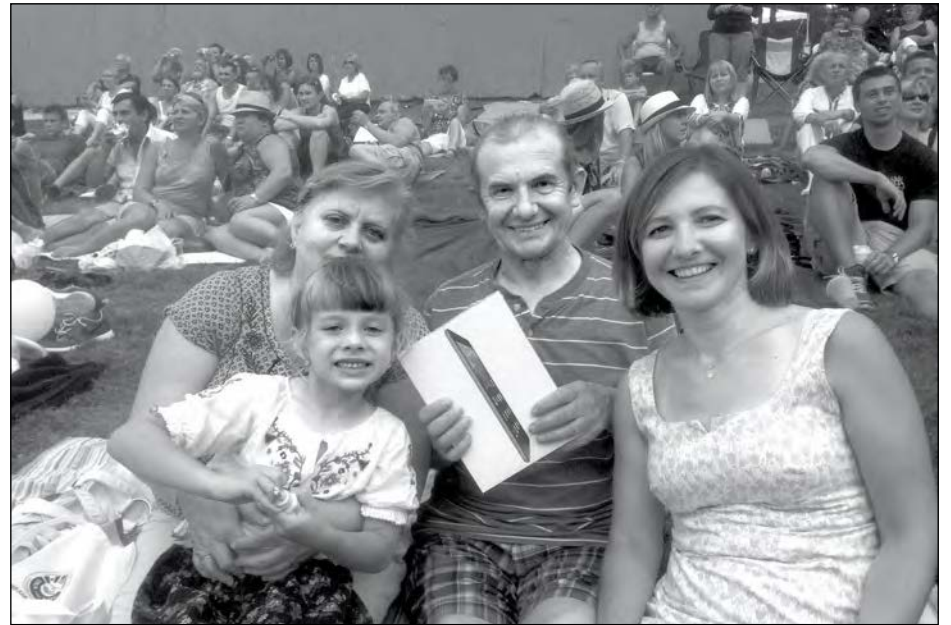
НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

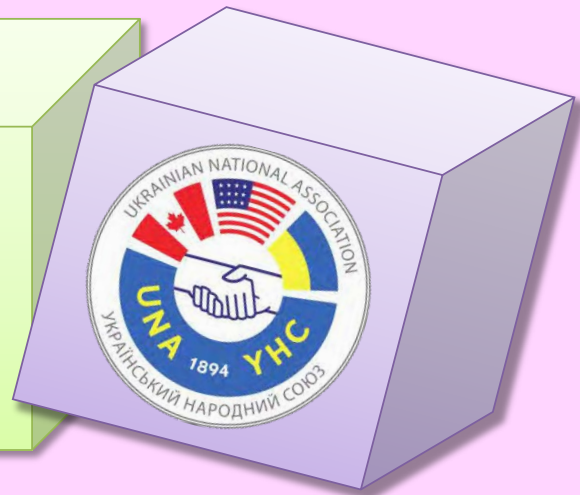
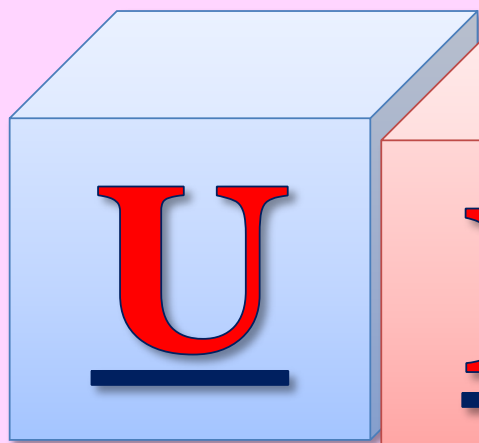
Саммер-Линн, дочка Дона і Тереси Боннерів з Пітсбургу, Пенсильванія, – нова членка 96-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечила бабуся Сильвія Наги.

Наталья-Калина Рудик, дочка Николи і Келі Рудиків з Шраб-Овк, Нью-Йорк, – нова членка 8-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечили дідуся і бабуся Стефан і Оля Рудики.

Антон Чернишин (в центрі) з родиною та новим „iPad Air“. (Фото: Юрій Симчик)

Is Your Child Or Grandchild A UNA Member?

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

20 Year Endowment*

- Issued to persons between the ages of 0-80
- For ages 0-60: minimum policy is \$5,000
- For ages 61-80: premium of \$200 or more is required
- Premiums are payable for 20 years
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at the end of 20th year
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: 800-253-9862 Fax: 973-292-0900
Sales – 888-538-2833 ext 3055
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

СФУЖО провела річні наради

ПАРИЖ. – У річних нарадах Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО), які відбулися 10-12 липня, взяли участь 35 делегаток і гостей від організацій, які входять до складу СФУЖО. Були присутні голова Союзу Українок України Ореслава Хомик, яка прибула з союзнянками Марією Гнатюк, Галиною Шиманською-Карп'юк та Уляною Шиманською-Карп'юк, голова Всеукраїнської ліги українських жінок Марія Петрова, гості з Парижу.

Голова СФУЖО Оріся Сушко подала детальний звіт за минулий рік, який був прийнятий оплесками. Інформації про фінансовий стан та справи, пов'язані з статутом, були прийняті учасницями наради. Екзекутиві було надано похвалу за успішно виконану працю за останній рік. Складові організації подали звіти про свою діяльність. Більшість з них зробили це в аудіовізуальній формі.

Д-р Марта Кічоровська-Кебало – головний представник СФУЖО до Економічної і соціальної ради ООН – подала інформації про діяльність і працю при ООН. Вона нагадала, що головним представником до Департаменту публічної інформації є Ірена Ярочевич, а в комітетах працюють ще шість осіб, представила Олександру Куновську, новопризначеного представника СФУЖО до ООН в Женеві і зв'язкову до Департаменту гуманітарних справ

в Женеві.

Після звітів О. Хомик висловила всім подяку за те, що в країнах їхнього поселення жінки звертають особливу увагу на допомогу Україні. О. Сушко попросила всіх встати і заспівати „Ще не вмерла Україна“.

Під час офіційних нарад було прийнято дві нові організації до складу СФУЖО, а саме Українці в Нідерландах та Україна Плюс з Італії. Тепер до СФУЖО входять 29 організацій з 18 країн світу. Також СФУЖО отримала запрошення провести наступні річні наради в Римі або в Стокгольмі. Учасники прийняли ці запрошення оплесками і погодилися, щоб наступного року річні наради відбулися в Стокгольмі, а через рік – в Римі. Лави прихильників СФУЖО поповнила учасниця Майдану, молода патріотка У. Шиманська-Карп'юк.

Напередодні наради делегація прибула до міста Сенліс, побувала біля монументу Королеви Франції Анни Ярославни, вшанувала пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років біля меморіальної плити, розташованої поруч з цим пам'ятником. Того ж вечора урочисте відкриття наради відбулося з участю місцевих гостей. Промовив молитву о. Михайло Романюк, після чого привітав присутніх з наголосом на важливості спільної праці світового жіноцтва.

(Закінчення на стор. 18)

Відбулася щорічна конвенція Української Православної Ліги

Делегати 67-ї щорічної конвенції Української Православної Ліги Української Православної Церкви в США. (Фото: Наталя Білинська)

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерсі. – 24-27 липня в осередку Української Православної Церкви (УПЦ) в США відбулася 67-ма щорічна конвенція Української Православної Ліги (УПЛ) – центральної мирянської організації Церкви. Тема конвенції: „Блаженні голодні та спрагнені правди, бо вони наситяться“ (Мт. 5:06).

Делегати парафіяльних відділів з усієї країни почали свої збори Літургією в Церкві-пам'ятнику св. Андрія, просячи благословення та дякуючи Господеві за досягнення в організації молоді УПЦ в США та в Україні. Промовляли Митрополит Антоній та Єпископ Даниїл.

Віруючі молилися за єдність Української Православної Церкви в Україні, яка несе на собі величезну відповідальність за духовну опіку населення під час важких умов життя в країні.

Делегати молилися також за уряд, Збройні сили і народ України під час трагічних подій, руйнівних не тільки для України, але й для народів усього світу, за душі жертв на борту знищеного ракетою терористів літака Малайзійської авіокомпанії.

УПЛ заснував у 1947 році Архієпископ УПЦ в США Іоан Теодорович, який пізніше став першим Митрополитом Церкви. Ліга творила і проводила спортові та громадські заходи на місцевих, регіональних і національних рівнях. Програма таборування була створена 55 років тому спочатку в орендованих таборах, а потім,

протягом останніх 35 років, на власному таборі Всіх святих в Емлентоні, Пенсильванія, де діти віком від 3 до 19 років збираються щороку. Ліга створила молодшу УПЛ на початку 1960-их років, як підготовчу організацію для майбутніх провідників старшої Ліги та УПЦ в США.

УПЛ утворила Стипендійний фонд ім. Митрополита Іоана (Теодоровича) і Стипендійний фонд Лінн Савчук-Сарона Кузьбит. Перший надає допомогу у вигляді щорічних стипендій семінаристам, що навчаються у Софійській семінарії або в іншій православної семінарії. Другий фонд забезпечує академічні стипендії для членів молодшої УПЛ на вищих студіях з права. Ці дві стипендійні програми надали понад 300 тис. дол. на стипендії протягом років свого існування.

Конвенцію УПЛ продовжили конвенційні комітети молоді, християнської опіки та місії, освіти, членства і розвитку, зв'язків церковних і зовнішніх, підтримки духовенства і покликання. Делегати зустрілися в секційних засіданнях, щоб запропонувати програми і методи, які сприяли б дальшому розвитку Ліги. Комітети представили рекомендації для подальшого розроблення програм господарювання і жертвування, закликали членів УПЛ до участі у студентських місіонерських командах, які відвідують сиротинці в Україні, обслуговують потреби літніх членів парафій.

Консисторія УПЦ в США

Пресфонд „Свободи“

за червень 2014 року

\$	NAME	LOCATION
100	PETRENKO, ANYA & JURIJ	ASHTON, MD
	PEPEL, GEORGE	MONMOUTH JCT, NJ
80	HALIV, MYKOLA	NEW YORK, NY
60	STASIW, ROMAN	CONGERS, NY
55	BARANETSKY, VOLODYMYR	MAPLEWOOD, NJ
50	DUTKA, OREST	FLUSHING, NY
	GAWDIAK, IHOR & NATALIE	COLUMBIA, MD
	KOZAK, JAROSLAW & KALYNA	HUNTINGDON VLY, PA
45	KAWALEC, CHRISTINA	NORTH BRANCH, MN
	SALECKI, ANNA	BRONX, NY
35	BONACORSA, CHRISTINE	BELLEVILLE, NJ
25	ANDRIANIW, N	SAN JOSE, CA
	ANDRUSHKIW, VERA	TROY, MI
	CLARK, ZIRKA	BLOOMFIELD HILLS, MI
	NEBESH, EUGENE	PARMA, OH
	PLYS, IRENA	PRINCETON JCT, NJ
20	DZIUBA, CHRISTINE	ROCHESTER, NY
	GELETA, BOHDANNA	COLLEGE PARK, MD
	HAWRYLKO, EWSTACE	WARREN, MI
	HIRNIAK, TARAS	NEW YORK, NY
	KURYLIW, IHOR	WESTON, ON
	LONCHYNA, ORYSIA	TROY, MI
	LYSKO, WOLODAR & MARTHA	CRANBURY, NJ
	MYCHALCZAK, MYKOLA	MANLIUS, NY
	PALAMAR, HALYNA	PHILADELPHIA, PA
	PROCYK, ROMAN	HUNTINGDON VLY, PA
	RUDYK, VERA	SOUTH WINDSOR, CT
	TATCHYN, STEPHANIA	TIMONIUM, MD
	ZOBNIW, ANNA	PIKESVILLE, MD
15	BEMKO, IHOR	EDINBORO, PA
	CECHOSH, PETRO	TORONTO, ON
	KOSTIUK, THEODOR & ALEXANDRA	SILVER SPRING, MD
	MYSYSHYN, MARYANN	SPRINGFIELD, MA
	ZOBNIW, LUBOMYR	BINGHAMTON, NY
10	DIJAK, LARISSA	SCHAUMBURG, IL
	DZIMAN, MICHAEL	MAPLEWOOD, NJ
	HERETZ, ROXANA	RUTHERFORD, NJ
	JURKIW, ZENOWIA & GEORGE	STERLING HEIGHTS, MI
	JUZWIN, JOSEF	RUTHERFORD, NJ
	KANDIUK, BOHDAN	GLEN SPEY, NY
	KLACHKO, LUBA	NEW PROVIDENCE, NJ
	KRAWCIW, JAROSLAW	NORTH PROVIDENCE, RI
	KUZMINSKYJ, LEON	WEST SENECA, NY
	LEOCZKO, NATALIA	MATTHEWS, NC
	LIMONCZENKO, ALEXIS	SAN MATEO, CA
	LYS, MARIA	PIERSON, FL
	MALANIUK, EUGENIA	SUNNY ISLES BCH, FL
	POHORECKYJ, ALEXANDRA	YONKERS, NY
	PYSARIW, JUDY	WYOMING, RI
	ROZDOLSKY, OKSANA	CHICAGO, IL
	SAWCHAK, GEORGE & PATRICIA	RYDAL, PA
	STRYZAKOWSKI, OLGA	TRENTON, NJ
	SWYRYDENKO, J	HUNTINGTON, CT
	TETYANECHKO, WASYL & LIDIA	BRIDGEPORT, CT
	ZYNJUK, OSTAP	SILVER SPRING, MD
5	DUSANIWSKY, BOHDAN	BUFFALO, NY
	HAWRYLUK, OLGA	STUYVESANT, NY
	HAWRYLUK, ROMAN	COTTEKILL, NY
	KMETA, TEREBUS	YONKERS, NY
	KOVALEVSKY, MICHAEL	SAINT PAUL, MN
	PASTUSHENKO, TATIANA	NEW PROVIDENCE, NJ
	PYLYPIUK, MARKO	WESTON, ON
	SAFIAN, WALTER & ANNA	NEW YORK, NY
	SOLONYNKA, MICHAEL	NEW HOPE, MN
	TRACH, IRENE	WESTON, ON

TOTAL FOR JUNE: \$1390

ПРЕСФОНД АЛЬМАНАХУ-2014

35	PILKIW, ROMAN & DARIA	TORONTO, ON
27	BILANIUK, LARISSA	WALLINGFORD, PA
20	SMITH, CHRISTINE	HARRISBURG, PA
	SUBCHAK, LESIA	CANTON, OH
15	HARASOWSKYJ, IVANNA	CHICAGO, IL
	KARYJ, STEFANIA	JACKSON, NJ
	PAVLISHYN, IGOR	ASTORIA, NY
10	BILYK, STANISLAVA	BASEHOR, KS
	GURAN, BOHDAN	VENICE, FL
	JARYMOWYCZ, WOLODYMYR	WASHINGTON, PA
	JOWYK, NADIA	ARLINGTON, VA
	MIRCHUK, IHOR	EASTON, PA
5	BOYAR, ANNA	SADDLE RIVER, NJ
	SHUMYHORA, JAROSLAW	BRIDGEPORT, CT
\$207	TOTAL FOR JUNE 2014	

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“

ШАНОВНІ ДОПИСУВАЧІ! Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

Українці виявили солідарність з грузинським народом

Учасники віча з нагоди шостої річниці збройного нападу російських військ на Грузію. (Фото: Олександр Костирко)

216 Foordmore Rd., Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

Soyuzivka

HERITAGE | TRADITION | FAMILY

2014 SUMMER SEASON

August Schedule

<p>August 9-16 Club Suzie Q Week Fri - Aug 8 Tiki Deck – Zuki & Mike Sat - Aug 9 Zabava Miss Soyuzivka Weekend</p>	<p>August 15 - 17 Fri - Aug 15 Tiki Deck - Zuki & Mike Sat - Aug 16 Roma Pryma Bohachevsky Recital Zabava - Fata Morgana</p>	<p>August 29 - 31 Labor Day Weekend TBA • Zabavy – Klopit – entertainment • USCAK sponsored Tennis Tourney • Chornomorska Sitch sponsored Swimming Tourney</p>
---	---	---

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 8 серпня на Театральній площі міста відбулось віче з нагоди шостої річниці збройного нападу російських військ на Грузію. Попередня подібна акція відбулась три роки тому на знак підтримки грузин, які переживали важкі дні у конфлікті з Росією. Тепер українці опинилися в подібній ситуації, і віче стало виявом солідарності з братнім народом.

Організатором акції став провідник громадської організації „Воля“ Назар Обідзінський. До віча долучилась обласна рада разом з головою Валентиною Коваленко. Завітали на віче представники Посольства Грузії в Україні Тимур Караселідзе, Отар Орканідзе та Давид Бочаришвілі. Захід почали з Молебню, який провели представники українських церков.

„Російська агресія об'єднує народи світу. Єдність між українським і грузинським народами довжиною в століття. Ми завжди щиро вболівали за Грузію, зараз ставимо собі за приклад їхні реформи. Нам заважає внутрішній ворог, а грузини показали приклад, що можна і таких ворогів подолати, можна оновити міліцію, суди і прокуратуру. Тоді жоден зовнішній ворог нам не страшний“, – сказав в своєму виступі народний депутат Леонід Даценко.

На думку голови обласної ради В. Коваленко, дата початку російсько-грузинської війни – 08.08.08 – символічна. „Ці три числа означають роковану долю. Усе за таким сценарієм відбувається в Україні. Коли Росія зрозуміла, що не може вплинути на дух, то почала фізично знищувати українців“, – зазначила В. Коваленко.

У акції взяли участь члени обласного відділення Всеукраїнського об'єднання ветеранів. Людей прийшло небагато через велику спеку.

ЮРІЙ Б. КОРДУБА

Адвокат

Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law

Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Усе місто прийшло на похорон вояка

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – Усе місто прийшло 9 червня на похорон командира групи розвідки „Холодний Яр” батальйону „Айдар” Євгена Войцехівського, який загинув у місті Щастя на Луганщині. Звучала сумна пісня „Пливе кача по Тисині”.

Є. Войцехівський в армії служив десантником, брав участь у миротворчій місії у колишній Югославії, був весь час на Майдані у Києві, потім був активістом Черкаської самооборони, а наприкінці травня поїхав на схід України. Терористи приїхали до Щастя о 5-ій год. ранку автм під українським прапором. Є. Войцехівський вийшов до них першим...

Митрополит Черкаський і Чигиринський Іоан з Української Православної Церкви Київського патріархату наголосив, що нелюди, які вою-

Бойові побратими на похороні Євгена Войцехівського. (Фото: Олександр Вівчарик)

ють проти України, не є християнами, бо порушили основні Божі заповіді Божі.

Відспівували героя представники трьох церков. Не було священика з церкви Московського патріархату.

Голова обласної Ради Валентина Коваленко вручила батькам вояка його посмертну нагороду „За заслуги перед Черкащиною”.

Пом'янули полеглих вояків УПА

Євген Цимбалюк

УЖИНЕЦЬ, Рівненська область. – У селі, біля пагорба з металевим хрестом на верхів'ї, де поховані в 1945 році вояки УПА, 19 червня відбулося багатолюднє віче. Панахиду відслужив благочинний Української Православної Церкви Київського патріархату Володимир Левандовський разом з священиками благочиння.

Відбулося покладання квітів до пам'ятного знака. Співав патріотичні пісні чоловічий вокальний ансамбль „Передзвін”. Ветерани УПА поділилися споминами про те, якою важкою ціною давалося Україні воля та незалежність.

У 1944-1945 роках в лісах довкола Ужинця діяла група УПА, в яку входила зв'язкова Ганна Лесик на псевдо „Буйна”, уродженка сусідніх Підгайців. Фатальним для неї

Меморіяльна дошка на честь Ганни Лесик в селі Підгайці. (Фото: Євген Цимбалюк)

та інших вояків став другим день Великодня 1945 року, коли місцем для тихого святкового дійства стала стара цегельня. Але повстанці помітили облаву. Почався бій – нерівний і нетривалий. Г. Лесик останній набій залишила для себе.

Карателі перенесли тіла загиблих в лісовий масив. Недавно ініціатори-пошуковці натрапили на місце захоронення. Відбулася урочиста церемонія перезахоронення полеглих. Над братською могилою постав хрест.

Подарували авта воякам

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Шість допоміжних маневрених авт „Nissan NP300”, пофарбованих у захисні кольори, 4 серпня передав голова обласної адміністрації Юрій Ткаченко батальйонові територіальної оборони „Черкаси”. Загальна вартість автівок становить близько 2.5 млн. грн.

Сприяли в закупівлі авт добродії, серед них – патріот України, який живе у США, а підприємство має у Великобританії. Спозор українського війська побажав

залишитись неназваним.

Батальйон „Черкаси” перебуває у Котовську, Одеської області, і виконує завдання охорони кордону з Придністров'ям. Командир батальйону Микола Радченко сказав, що авта будуть використані для боротьби з диверсійними групами.

„На сході вояки Національної гвардії люблять цю машину. Вона надійна, потужна й невибаглива”, – каже громадський діяч Юрій Сас, який повернувся з гуманітарної місії на Донбас.

Передача авт воякам батальйону територіальної оборони „Черкаси”. (Фото: Олександр Костирко)

У школі українських прикордонників

25 липня „Свобода” розповіла про похорон керівника Навчального центру вишколу молодших спеціалістів прикордонної служби „Оршанець” у Черкасах генерала Ігоря Момота, який загинув під час антитерористичної операції на сході України. У центрі побував постійний дописувач тижневика, телеоператор Олександр Костирко. Нижче вміщено його репортаж з цієї школи.

Відповідно до директиви Міністерства оборони України від 1 травня 1992 року, Оршанський орденів Суворова, Кутузова і Олександра Невського танковий полк, який після розпаду СРСР було виведено з Польщі, передали у розпорядження Державного комітету у справах охорони державного кордону. 1 липня 1992 року полк було перейменовано на Оршанський навчальний прикордонний загін. 6 грудня 2007 року загін отримав найменування – Навчальний гвардійський оршанський орденів Суворова, Кутузова і Олександра Невського навчальний центр підготовки молодших спеціалістів прикордонної служби.

Ідея створення навчального центру належить генералові Валерієві Губенку.

Першим командиром навчального загону був полковник Віктор Бондарець. Під його командуванням танковий полк було переведено на Черкащину. Оселилися серед лісу в наметах. Місто гостинно зустріло вчорашніх танкістів – майбутніх прикордонників, яким

допомагали, чим могли, хоча міське життя тоді було скрутним.

В короткий термін частина почала створювати військово-містечко. Запам'яталося, як старшини освоювали українську мову і намагалися давати інтерв'ю репорте-

рам виключно державною мовою. У їхньому середовищі був відчутний високий ентузіазм і бажання бути корисними молодій державі. Перший випуск навчальний загін зробив восени 1992 року. Другим командиром у 1993-1997 роках був полковник Григорій Гуленко, потім – генерал-майор Володимир Нечев, з січня 2008 року – Ігор Момот.

1 липня 2006 року Черкаський навчальний прикордонний загін реформовано у Навчальний центр вишколу молодших спеціалістів. Центр розпочав навчання військово-вослужбовців за контрактом.

У Навчальному центрі постійно вдосконалюється навчально-матеріальна база – навчальні класи, лабораторії з предметного навчання, навчальні пункти контролю, спортивне містечко з стадіоном.

П'ять разів навчальний батальйон брав участь у військових парадах в Києві, які були присвячені святкуванню річниць Незалежності України.

Поштова адреса: Навчальний центр, селище Оршанець, вул. підполковника Красника, 1, Черкаси, 19601 Ukraine. Електронна адреса: cherkasi_ncpms@pvu.gov.ua.

Вишикувано особовий склад Навчального центру. (Фото: Олександр Костирко)

Слід рішучіше позбуватися спадку катєбізації, каже В'ятрович

СТЕНФОРД, Каліфорнія. – 8 серпня в Інституті Гувера (Стенфордський Університет) відбувся семінар, присвячений виявленню спільних ознак різних тоталітарних режимів. На семінарі з доповіддю про останні роки антиукраїнської діяльності КГБ в Україні виступив директор Українського інституту національної пам'яті, голова вченої ради Центру досліджень визвольного руху Володимир В'ятрович.

На думку історика, повалений революційним Майданом режим Президента Віктора Януковича пробував відродити антинародний характер КГБ в Україні, але хоч це йому не вдалося, „Україна досі відчуває на собі тяжкий спадок катєбізації, якого варто якнайшвидше позбутися, зокрема провівши серед українців лікування пам'яттю“, – наголосив В. В'ятрович.

Далі він розповів, як в останні дні радянської влади в Україні катєбісти намагалися прилаштуватися до мінливої політичної ситуації. 20 серпня 1991 під час путчу в Москві урядова преса повідомляла, що КГБ, міліція і війська взяли ситуацію в Україні під контроль і „запобігли можливим проявам невдоволення владою з боку націоналістичних сил“. Влада стверджувала, що загалом „дії і зміст документів, авторами яких є Державний комітет з надзвичайного стану (ГКЧП), позитивно сприймається різними верствами населення. Ситуація в трудових колективах республіки спокійна“.

Через декілька днів опозиція на чолі з Борисом Єльциним взяла верх у Москві. В Україні розпочалися масові мітинги з вимогами виходу республіки зі складу СРСР. Тон повідомлень

Директор Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович.

КГБ змінився, і 22 серпня ця таємна служба вже визнала, що „населення республіки стежить за ситуацією в країні з великою тривогою і стурбованістю і засуджує авантюру групу державних службовців, яка намагалася здійснити переворот“.

Проте спроба КГБ таким чином втримати в суспільстві свій вплив зазнала поразки, оскільки рух українства за державну незалежність з кожним днем набував все більшої масовості.

В. В'ятрович наголосив, що важливу роль в розвалі КГБ в Україні відіграло також часткове відкриття катєбістських архівів. „Співробітники, які працювали з секретними документами, побачили справжнє обличчя радянської влади. Такі відкриття все більше піддавали лояльність до комуністичної ідеології, чинної влади та її органів безпеки. Тому зараз нам важливо забезпечити, щоб архіви радянських каральних спецслужб стали доступними суспільству, а не охоронялися сучасними силовими структурами“, – сказав В. В'ятрович.

Для цього Український інститут національної пам'яті, який став урядовим органом, запланував створити спеціальний архів національної пам'яті для збереження і відкритого опрацювання документів спецслужб колишнього СРСР у формі Галузевого державного архіву Українського інституту національної пам'яті.

Діяльність Інституту дозволяє впровадити європейський підхід в політиці доступу до архівів, а саме доступу до архівів спецслужб із забезпечення обов'язкової можливості для кожного громадянина дізнатися об'єктивно про всі елементи своєї історії.

На цьому ж семінарі презентував свій проєкт керівник електронного архіву визвольного руху Андрій Когут. Ідея е-архіву виникла весною 2010 року. Коли В. Янукович став президентом України, в гуманітарній політиці країни почалися зворотні, регресивні зміни: замість демократичного підходу був використаний старий советський, коли документи КГБ утаємничуються і звичайні громадяни до них не мають доступу.

Від того моменту, як директором Архіву Служби безпеки України було призначено В. В'ятровича, він почав програму оцифрування архівів, і до весни 2010 було оцифровано близько 20 тис. документів. До дня інавгурації В. Януковича всі оцифровані документи були передані до двох університетів, восени

Керівник електронного архіву визвольного руху Андрій Когут.

2010 року розпочався проєкт е-архіву спільно з Львівським національним університетом ім. Івана Франка.

Сьогодні в електронному архіві у вільному доступі через Інтернет є понад 15 тис. систематизованих та описаних електронних копій документів з історії ОУН та УПА. Архів постійно наповнюється новими документами, розповідаючи про минуле ХХ ст. в Україні, структури визвольного руху, політичні репресії та діяльність нацистського та комуністичного тоталітарних режимів. Історики та волонтери проєкту збирають, систематизують та описують документи, щоб зробити більш зручним доступ для колег та усіх зацікавлених.

А. Когут також розповів про плани удосконалення ресурсу: „Ми плануємо додати російську та англійську мови інтерфейсу, розробити електронний робочий стіл для дослідників з персоніфікованими закладками і тегами, створити фотоархів, включити функції транслітерації та перекладу англійською мовою, створити індекси за ключовими словами, забезпечити пошук документів за географічним принципом на інтерактивній карті“.

Нагадаємо, Електронний архів визвольного руху є спільним проєктом Центру досліджень визвольного руху, Львівського національного університету ім. Івана Франка та Національного музею „Тюрма на Лонцького“.

Прес-центр Центру досліджень визвольного руху

Мужній приклад...

(Закінчення зі стор. 1)

чости припинити це інтерв'ю, незважаючи на ту обставину, що воно ішло у прямий етер.

А далі – офіційне розшаркування-вибачання Редакційної ради „Громадського телебачення“ перед москвичкою, і рішення – відсторонити Д. Яневського від творчої праці в прямому етері на три місяці.

У зв'язку з такою несправедливою покарою хотілося б спитати ту невідому Редакційну раду: чи кращим варіантом для неї і для її справи було б, якби лукава московська „захисниця людських прав“ Т. Локшина передширокою аудиторією свідомого укра-

їнства пропагувала, на догоду Кремлеві, те, що явно суперечить правді?

І як тепер ця сама Редакційна рада буде знову звертатися до свідомого українства з закликами фінансово підтримувати „Громадське телебачення“ – нібито як журналістську альтернативу усім виданням, котрі після революції ще не обтрусилися від пороку колоніального януковичівського режиму?

Вельми насторожує ще й та обставина, що мало хто в журналістській громаді України належним чином оцінив активну громадянську позицію Д. Яневського і його відданість власним переконанням. Покищо можна говорити тільки про єдиний схвальний відгук, щоправда – глибокий і перекон-

ливий. Головний редактор журналу „Український тиждень“ Юрій Макаров: „...Громадське телебачення як установа перебуває в полоні забобону, який чомусь вважає проявом „стандартів журналістики“. Ці стандарти, що склалися поступово впродовж століть у відносно благополучних країнах і відзеркалюють їхні реалії, передбачають, зокрема, в будь-якому протистоянні можливість висловитися учасникам протистояння з обох боків. Так от, не треба від самого початку давати трибуну (мікрофон, етер) представникам сил, які заздалегідь не здатні сприяти формуванню об'єктивної картини подій. Не треба кликати на току фахових пропагандистів, брати інтерв'ю в провокаторів, цікави-

тися думкою залежних „експертів“, які жодної власної думки не мають і не можуть мати. Для цього треба переглянути збірку засадничих правил, перестати ставитися до них, як до мертвих скрижалей, а перейнятися їхнім початковим патосом: журналіст діє в інтересах суспільства, сприяє його поінформованості, компетентності й адекватності, виходить з загальнолюдських цінностей і намагається забезпечити споживача від пропагандистського забруднення мізків, дезорієнтації...“.

Так що даремно „четверта влада“ в Україні намагається цілою і неушкодженою у своїй попередній якості переповзти революційний поріг і вдавати, нібито нічого не змінилося.

Російські вантажівки...

(Закінчення зі стор. 1)

їнську територію.

Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров заявив про неможливість передання вантажу. „Представники Міжнародного комітету Червоного Хреста зустрінуть вантаж на кордоні з Україною у пункті, який був узгоджений з київською владою, оглянуть його та будуть слідувати разом в Луганську область“, – повідомив С. Лавров.

Заступник голови Адміністрації Президента України Валерій Чалий висловив занепокоєння великим числом вантажівок, які прямують до українського кордону.

Він наголосив, що якщо Росія хоче долучитися до надання міжнародної допомоги, то це має відбуватися у відповідності до українських та міжнародних правил.

„Приймати та розподіляти допомогу має Міжнародний комітет Червоного Хреста“, – наполягає В. Чалий.

„Колона з Росії не сертифікова-

на Міжнародним комітетом Червоного Хреста“, – зазначив речник інформаційного центру Ради національної безпеки й оборони України Андрій Лисенко. У самому комітеті Червоного Хреста здивовані тим, що Росія відрядила до України якийсь вантаж. Представник організації пояснив: „Росія мала спершу надати перелік того, чим плянує допомогти Донбасові, а такого списку Червоний Хрест не отримав“.

Політолог Володимир Фесенко вважає, що, пропонуючи гуманітарну допомогу, Кремль переслідує дві

мети. Перша: створення уявлення про країну-„миротворця“, яка нібито не причетна до ситуації на Донбасі і переймається гуманітарною ситуацією у цьому регіоні. Друга – провокування прикордонного конфлікту між Україною і Росією.

13 серпня перефарбовані військові вантажівки наблизилися з Росії до кордону України. Про дальший розвиток подій „Свобода“ розповість у наступному числі.

(За повідомленнями Бі-Бі-Сі, Радіо „Свобода“)

НОВИНИ З ДІЯСПОРИ

Українці Росії звернулися до Путіна

До „Свободи“ 6 серпня надійшла вміщена нижче копія відкритого листа українців Росії до Президента Російської Федерації Володимира Путіна. Це звернення підтримали українці інших регіонів Росії і підписали провідники „Українського конгресу Росії“ і його відділень на Камчатці, в Красноярському краї, Якутії, регіональної організації „Українці Москви“, Сибірського центру української культури в Омську, українських національно-культурних автономій Єкатеринбургу, Комі, Калінінградської і Мурманської областей, Петрозаводська, Сургута, Башкортостану, Новосибірська, українських земляцтв Хабаровського краю, Поволжя, міста Тольяті, „Просвіта“ у Ярославлі, Центру української культури „Джерело“ в Томську, Союзу українського народу Калмикії, ряду інших.

Президентові Росії Володимирові Путінові

Відкритий лист членів-засновників громадської організації „Українська національно-культурна автономія Санкт-Петербургу“

За підсумками перепису населення в Росії проживає близько 4 млн. українців, а за неофіційними даними громадян Росії, вихідців з України налічується понад 20 млн. Українські громадські організації у відповідності з законодавством Російської Федерації беруть активну участь в культурному і громадському житті і здійсненні програм толерантності у своїх регіонах. Однак у інформаційному просторі країни (з екранів телевізорів, радіо, газет) на порушення діючих законів та Конституції РФ звучать заклики до війни з українцями від добровольців, які хочуть воювати, та деяких осіб, котрі мають державні повноваження.

Українофобні виступи та закли-

ки навіть до „Убий „укра!“ перестали бути винятком у інформаційному просторі. Це можна розцінювати як заклики до міжнародної ворожнечі між народами Росії та України. Через таку інформаційну політику стаються розколи на міжнародно-державному ґрунті в родинах, у виробничих колективах. Українцям стало небезпечно виявляти свою національну ідентичність. Згідно соціологічних опитів понад половина росіян вважає Україну ворожою державою.

З урахуванням непростого міжнародної, міжнародної ситуації, звертаємося з проханням до Президента Росії, як гаранта конституційних прав і свобод громадян, вжити заходів до недопущення розпалювання міжнародного поділу.

М. Волик, А. Дручило, Т. Зубик, М. Жигло, Н. Коваленко та 36 інших.

Санкт-Петербург,
9 липня 2014 року

ПОВІДОМЛЕННЯ ДІЙСИМ ЧЛЕНАМ КОРПОРАЦІЇ ВІДПОЧИНКОВОЇ ОСЕЛІ О.Д.У.М.-У

Ліквідаційний комітет Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у, належним чином формований згідно з вимогами статуту корпорації, повідомляє про ліквідацію Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у.

Статут Корпорації визначає як «дійсних членів» корпорації тих осіб, котрі зробили внесок [пай] в сумі \$100,00 або більше, Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у і було надано їм статусу «дійсного членства». ЦЕ НЕ ВКЛЮЧАЄ ОСІБ, КОТРІ БУЛИ ПРИЗНАЧЕНІ ЯК «ЧЛЕНИ ПРИЯТЕЛІ ВІДПОЧИНКОВОЇ ОСЕЛІ О.Д.У.М.-у».

Якщо ви є «дійсним членом» Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у, ви маєте право на повернення внеску [пай], що ви зробили для того, щоб стати дійсним членом Корпорації. Для того, щоб зробити заяву на повернення внеску [пай], вам необхідно звернутися особі призначеного Ліквідаційним комітетом, котрий/а є відповідальним/а за прийняття і обробку запитів повернення внеску, при адресі:

ODUM Resort Inc., Liquidating Committee
c/o Petro R. Stawnychy Esq.
P.O. Box 287
South Bound Brook, NJ 08880

Ліквідаційний комітет встановив 20-го вересня, 2014 року як останній день при якому Комітет буде приймати запити і заяви щодо повернення внеску [пай]. Якщо ви не відправити заявку до встановленого терміну, ви не зможете отримати повернення вашого внеску [пай].

Всі кошти, які залишаться на рахунках Ліквідаційного комітету, після того, як бажаючий «постійні члени» отримають повернення їхнього внеску [пай], будуть виплачені як це передбачено в Статуті Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у.

Ліквідаційний комітет Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у

1615 400 YEARS 2015

Святкування 400-ліття Києво-Могилянської Академії НА ЧЕСТЬ УКРАЇНИ ЗАПРОШУЄМО

Підтримати роботу Національного Університету "Києво-Могилянська Академія"

ЧИКАГО

14 вересня, 2014

Реєстрація та коктейль 1:00, обід та програма 2:00
University Club of Chicago – Cathedral Hall
76 East Monroe Street, Chicago, IL, 60603

ВАШІНГТОН

16 вересня, 2014

Реєстрація та програма 5:30
US Congress Cannon Building – Caucus Room
C Street SE, Washington DC

Квитки на банкет в Чикаго

\$150 від особи. Місце на одну особу
\$300 від особи. Вибіркове місце на одну особу. Ім'я в списку донорів
\$3,000 за стіл. Розміщення логотипу в друкованих та електронних матеріалах
Приватне прийняття з VIP-гостями з України та США
\$5,000 за стіл. Особливе місце на стіл. Розміщення логотипу в друкованих та електронних матеріалах. Приватна зустріч з VIP-гостями з України та США
\$5,000 і більше. Всі переваги попередньої категорії.
Домовленість про зустріч-переговори з VIP-гостями з України та США

Реєстрація на прийняття у Вашингтоні

У Вашингтоні прийняття і програма вібудуться в приміщенні Конгресу США – Caucus Room, де не можна продавати квитки. Будемо вдячні за датки та спонсорство. Проводимо реєстрацію для участі у прийнятті. Через вимоги безпеки у державних установах, попередня реєстрація обов'язкова. Реєстрація по телефону або на сайті www.kmfoundation.org

**З питаннями просимо дзвонити до пані Мотрі Мельник на 847-275-5757 або писати naukma400@gmail.com
Отримати більше інформації та придбати квитки, можна на сайті Києво-Могилянської Фундації www.kmfoundation.org**

Києво-Могилянська Фундація дякує за допомогу в організації святкувань
Комітету Міст Побратимів Чикаго-Київ, Генеральному Консульству України в Чикаго,
Комітету з питань України в Конгресі США і Посольству України в США

До й після...

(Закінчення зі стор. 3)

ти; майбутній вихід Великої Британії з ЄС змальовували як практично dokonаний факт.

Тим часом в українській журналістиці йшла потужна рекламна Росії та Білорусі – аж до репортажів (Перший канал Національного радіо!) про те, як у Вітебській області затримали двох п'яничок за кермом, і яке покарання вони за це отримали. Саме під час януковичівської псевдоевроінтеграційної кампанії український етер заповнили матеріали про дрібні, навіть дріб'язкові події місцевого масштабу – але неодмінно позитивні – в Росії та Білорусі.

Якби не добрі сподівання й небажання вірити в найгірше, задовго до 21 листопада 2013 року можна було з упевненістю сказати: асоціація з ЄС не буде, бо януковичівська євроінтеграція – фіктивна. Надто вже промовистим був „мейнстрім“ більшості тодішніх медіа. Надто вже відверто вони ліпили з Євросоюзу образ чогось як не ворожого, то, поза сумнівом, чужого й далекого.

Нині все це залишилося позаду, в минулому.

Ще одна цікава особливість. До кінця минулого літа, тобто до початку економічних війн Росії проти України, картина світу, що її малювали українські газети, була дуже простою: всі країни відстоюють свої інтереси, й відстоюють так, як можуть. Українцям утовкмачували: для відстоювання своїх інтересів геть усі країни не гребують засобами: мовляв, улаштовуючи торговельні війни проти України, Росія захищає свої інтереси; все природно, так і має бути; а Україна мусить захищати свої. І знову ж, представники тодішньої опозиції теж виказували саме такий погляд на речі.

І лише на початку минулого вересня наші журналісти нарешті згадали про міжнародне право. Якщо не помиляюся, першим зробив це Петро Порошенко в етері Савіка Шустера – з переліченням норм міжнародного права та підписаних Росією угод, які вона брутально порушувала. Поза сумнівом, П. Порошенко був зацікавленою стороною (його цукеркова фірма „Рошен“ стала однією з найбільших жертв торговельної війни), але запропонований ним дискурс від того не втрачав актуальності.

Тему підхопили, й порушення Росією основоположних принципів міжнародних взаємин, зокрема й економічних, стало провід-

ним кутом зору на проблему. Тривало так, утім, менше трьох місяців: щойно стало відомо про відмову від асоціації, як тема порушення Росією міжнародно-правових норм геть зникла, ніби її й не було: Газети – принаймні, не відверто опозиційні – знову завели стару пісеньку про захист Росією її національних інтересів, про природність її кроків і про те, що вона нібито має на це повне право.

Сьогодні тема порушення Росією всіх можливих норм та принципів міжнародного права стала загальною – надто вже очевидним і надто кривавим це порушення нині є. Але хто знає? Якби не багаторічне базікання про захист інтересів, якби кожне, бодай невелике, порушення Росією принципів та норм міжнародного права наші журналісти одразу фіксували й давали йому належну оцінку – може й до нинішніх подій не дійшло б. Адже сьогодні Росія теж захищає свої національні інтереси – такі, якими вона їх бачить, і так, як вважає за потрібне. І розв'язана нею інформаційна війна – це теж захист нею її інтересів. Пропаганда всездозволеності, пропаганда права сили – от чим були насправді велемудрі теревені про захист національних інтересів, буцімто ніяк і нічим не обмежених.

Ще однією рисою інформаційного супроводу євроінтеграції по-януковичівськи було плекання стереотипів. Один з численних прикладів – жовтневий (2013 року) етер Національного радіо, розмова з гостем студії; надто вже вона запам'яталася. Тема – євроінтеграція. Про ЄС – лише схвально, ніякої „чорнухи“, але... „Ми – надто різні“, – такою була ідея розмови. Мовляв, європейці понад усе цінують порядок; пунктуальність і педантизм – вони звикли слухатися владу, мало не сліпо їй підкоряються (!), а все їхнє життя – суворо регламентоване. Але й у нас є свої переваги – емоційність, щирість: „Ну, хіба ж можуть європейці так по-слов'янськи емоційно радіти й веселитися?“

Висновок напрошувався безваріантний: нашому „емоцію“ нема чого робити серед європейського „рацію“. В аудиторії навіть запитання не мало виникнути: європейські пунктуальні педанти – це хто? Еспанці? Італійці? Греки? Поляки? Румуни? Українською загальною втовкмачували ідею Євросоюзу як чогось буцімто гомогенного, де й близько немає місця розмаїттю.

Це втовкмачування сприяло розколу й самої України. У тому ж таки Донбасі неодноразово доводилося чути від вельми освічених людей,

для яких „бандерівці“ – то лише ярлик: „Західні українці – не такі, як ми: вони закриті, з усією душею вони до вас не поставляться“. Тут пропаганда ставила знак рівності між закритістю й нещирістю – та й, до того ж, оцього „від усієї душі“ на Донбасі теж особливо помічати не доводилося. Донбаська „широта душі“ була таким самим стереотипом, як і західноукраїнська „нещирість“ – але в обидва вірили, бо західноукраїнці й географічно, й ментально близькі до Європи, а Європа ж – „не така, як ми“.

Нині протиставлення Європи Україні теж відійшло в минуле. Ну, майже відійшло: скажімо, Сергій Коротаєвський в авторській програмі „Про це говорять“ (радіо „Ера“, що на 1-му каналі) робить це мало не щодня – хоча й м'яко, не в лоб. Скажімо, за С. Коротаєвським, Росія веде гібридну війну проти України за напрацьованими на Заході методиками. Логіка тут, звісно ж, просто чудова: якщо вам на ногу впав комп'ютер – винен Біл Гейтс. Але варіяції на цю тему лунають щодня.

Втім, сьогодні це таки виняток. А от трансльоване пресою уявлення про Євросоюз як про щось гомогенне й однорідне піти в минуле ніяк не хоче. Мабуть, у десятках джерел доводилося читати: от ратифікує Угоду про асоціацію українська Верховна Рада, ратифікує Європарламент... Те, що її мусять ратифікувати ще й парламенти всіх 28 країн – членів ЄС, і саме там можуть трапитися неприємні несподіванки, майже ніхто не підкреслював. Тож повідомлення про те, що угоду вже ратифікували Латвія, Литва та Румунія (раніше, ніж Україна!), для чималої кількості українців стало несподіванкою – в тому розумінні, що вони, можливо, й гадки не мали про таку необхідність.

Російська та проросійська (зокрема й януковичівська буцімто „євроінтеграційна“) пропаганда довго навіювала образ Євросоюзу як такого собі „Союзу антирадянських капіталістичних республік (і монархій)“. Як дзеркального аналога СРСР. Мовляв, усім керує Брюсель, він диктує, що й у яких кількостях якій країні виробляти, та й узагалі в ЄС – мало не плянова економіка. Мовляв, балтійські країни домагалися незалежності, а в підсумку з одного союзу переметнулися до іншого. Мовляв, Брюсель знищить найпотужнішу галузь української промисловості.

Чимало українців саме так і вважають. Не далі, як 24 липня, на тому ж таки 1-му каналі Національного радіо, у програмі „Український вимір“ в першому ж запитанні слухача пролунала впевненість: Брюсель тепер установлює в Україні тарифи на комунальні послуги, нав'язуючи конкретні цифри.

Або ж зустрічається як варіант: Брюсель налагодить в Україні потужну конкурентоспроможну економіку. Пасивними, споживачами – от якими є чимало очікувань від асоціації з ЄС.

Просвітницької інформації про Євросоюз, про його природу й засади існування як не було, так і немає – за рідкісними й безсистемними винятками. Та що там казати: листопадове (після відмови Януковича від підписання асоціації) число одного дуже респектабельного й дуже патріотичного журналу прикрашала обкладинка „Викрадення Європи“, де на коні в образі Європи було зображено Ангелу Меркель. Редакції й на думку не спало: тим

самим вони підтримали одну з підвалин російської й проросійської пропаганди, яка зображує А. Меркель як такого собі „євросоюзівського генсека“.

Зокрема для більшості українців невідомим (або, принаймні, не усвідомленим) залишається основоположний факт: Брюсель не командує країнами-членами; його суверенітет є вторинним, похідним від сукупного суверенітету країн-членів. Сільське господарство, де й справді існують квоти на виробництво? То сільське господарство взагалі є особливою галуззю за дуже багатьма суттєвими чинниками – недаремно ж його завжди виокремлюють з-поміж інших! Що ж до інших галузей, то ситуація кінця 1960-их років, коли комуністична Рада економічної взаємодопомоги (РЕВ) директивно, в наказовому порядку згорнула виробництво трамваїв у Східній Німеччині, щоб сконцентрувати їхнє безконкурентне виробництво в Чехословаччині, – в ЄС така ситуація принципово неможлива.

Та що там казати: для багатьох українців уявлення про Євросоюз так і залишаються стереотипами, а не знанням. Програма „Вікно в Європу“ на 5-му каналі? Так, вона дає чимало інформації, але є радше інформаційною, ніж просвітницькою. І – назва, назва! Вона ж відсилає до ще одного поширеного стереотипу – що то Петро І „прорубав вікно в Європу“ і для України теж! У даному разі образність і лаконічність назви навряд чи є виправданою – в саме такому варіанті; красива форма містить шкідливий (бо неправдивий) зміст.

Надто багато стереотипів – так можна в цілому визначити інформаційну ситуацію, що склалася довкола Євросоюзу. І виправляти ці стереотипи в нас не поспішають. Хоча б для того, щоб не давати українцям невиправданих очікувань, які рано чи пізно призведуть до розчарування, і не спонукати їх висувати до ЄС необгрунтовані вимоги. Не навіювати їм, ніби повне членство України в ЄС є вирішеним питанням, і треба лише почекати. Адже нині п'ять країн є офіційними кандидатами на членство в Євросоюзі – це Ісландія, Македонія, Сербія, Туреччина й Чорногорія; вже подала прохання на членство Албанія. Це аж ніяк не означає, що саме в такому порядку вони й вступатимуть, але нині Україна перебуває в самому хвості цієї черги.

Зрештою, так і не доводилося чути чіткої відповіді на фундаментальне запитання: асоціація з ЄС – це користь чи шкода? Активізує вона українську економіку чи знищить її? Майже, за дуже малою кількістю винятків, не доводилося чути, що різниця – в економічній стратегії: якщо ми збираємося нічого не міняти й хочемо стати багатими, їдучи на рештках та уламках радянської економіки – тоді, поза сумнівом, знищить; якщо ж ми хочемо збудувати модерну й конкурентоспроможну економіку – то дасть потужний стимул. Асоціація з ЄС – це шанс, це спонукання до давно назрілих змін, але в жодному разі не дійна корова для доїння. І чи скористається Україна цим шансом – то вже залежить від неї самої.

Прості, здавалося б, речі, але як же бракує їх в інформаційному потоці!

(„Телекритика“)

Борис Бахтєєв – український політолог, Донецьк.

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ при УККА,
МОРРИС КАВНТИ, Н. Дж.

проголошує

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ

для учнів

6 вересня 2014 року, о год. 9:00 ранку
Сходини Родичів о год. 9:45 ранку

Ukrainian American Cultural Center
60-C N. Jefferson Road, Whippany, NJ 07881

Просимо реєструвати ваших дітей від 24 серпня на:
www.ridna-shkola.net

Аня Тершаковець Томко, Голова Батьківського Комітету

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

На виставку прибули 56 „Запорожців“

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – 20 липня на Дерибасівській вулиці міста відбулася виставка вітчизняних авт „Запорожець“, 10 яких представили одесити, а ще 46 прибули з Києва, Миколаєва, Житомира, Хмельницького, Кам'янця-Подільського та Запоріжжя. Володар одного з „Запорожців“ приїхав з російського міста Сочі. Організував акцію „ЗАЗ-клюб Одеса“.

Власники авт показували своїх вигадливо прикрашених залізних коней, а жителі

На виставці „Запорожців“. (Фото: Сергій Горицвіт)

міста і численні туристи фотографувалися біля них, особливо біля автомобілів, прикрашених державною символікою та національними орнаментами.

Музей відвідала гостя з Бразилії

Інна Нагорна

РІВНЕ. – 3 серпня до Літературного музею Уласа Самчука завітала хрещениця У. Самчука – Маргарита Бжеська, яка проживає в Бразилії.

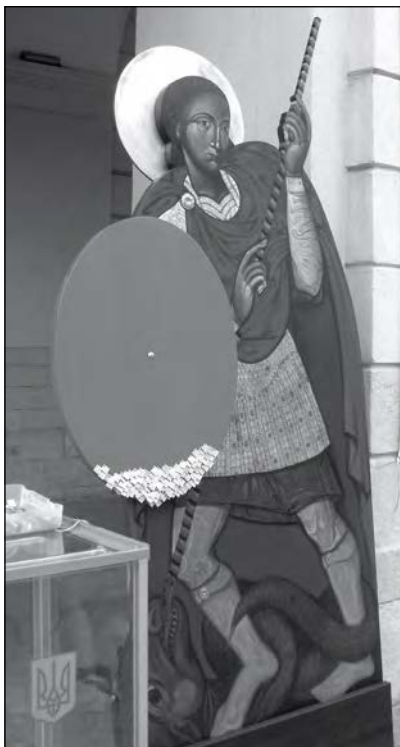
Вона оглянула нещодавно презентований у музеї збірник художніх творів свого тата Романа Бжеського „Вояк“, який з'явився у видавництві „Азалия“ місцевої організації Національної спілки письменників України у серії „Бібліотечка Літературного музею Уласа Самчука в Рівному“, і подарувала для музею щойно видану і презентовану в Тернополі батькову книгу „Нариси з історії українських визвольних змагань 1917-1918 рр.“.

Маргарита Бжеська біля пам'ятника Уласові Самчуку в Рівному.

Про відвідини у далекому 1942 році Р. Бжеського у Крем'янці та хрестини його дочки У. Самчук написав у книзі „На коні вороному“.

Повернувся „Львівський лицар“

Сьогоднішній „Львівський лицар“. (Фото: Марта Осадца)

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – До міста повернувся „Львівський лицар – скульптура, яку вирізьбив з суцільного стовбура липи у 1916 році скульптор Ян Юліуш Нальборчик. Вона вособлювала боротьбу місцевих мешканців проти Росії.

Коли Львову загрожувала російська агресія, городяни, жертвуючи на купівлю зброї, забивали у скульптуру металеві цвяхи, у такий спосіб „зміцнивши“ її металевими латами. Столітній лицар зберігається в історичному музеї.

Тепер історія повторилася – Росія знову стала агресором щодо України. 30 липня відбулося урочисте відкриття символу протистояння України проти російської агресії. „Львівський лицар“ повернувся до міста як постать Юрія Зміборця, котрий є патроном міста.

Кожен, хто допоможе військовим на суму більшу ніж 100 грн., зможе забити пластину з тризубом у щит скульптури. Ще одну пластину він отримає у подарунок на згадку про допомогу українському війську.

В Одесі буде пам'ятник Новодворській

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Валерія Новодворська – російський політик, публіцист, журналіст, дисидент, правозахисниця – пішла з життя 12 липня на 65-му році життя. У звільненні України вона вбачала і свободу Росії. Удома у неї висіли український прапор та портрет Степана Бандери. Інколи ця відома усім „росіянка з українським серцем“ вдягала подаровану їй киянами чудову вишиванку.

Люди завжди пам'ятатимуть її

теплі дружні слова про Україну: „Ви зуміли зберегти ідеали Київської Русі, яка була першою в Європі з економічного й політичного потенціалу. Україна пішла на Захід. Ви не відразу почнете жити як у Євросоюзі. Але ви навчилися працювати, тому що вас не годували ні нафта, ні газ. Путін не має шансів, Україна переможе!“.

Створення пам'ятника В. Новодворській в Одесі ініціював правозахисник Олег Спину. Одесити вже зібрали на виготовлення пам'ятника 70 тис. грн.

Відроджено волинський серпанок

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Кабінет міністрів України та громадська організація „Центр дослідження відродження Волині“ звернулися до ЮНЕСКО з пропозицією включити до списку нематеріальної культурної спадщини волинський серпанок.

У місті Радивиліві місцеві майстри відродили технологію ткацтва серпанкового полотна і здійснили реконструкцію серпанкового жіночого вбрання, яке використовувалося на українських теренах до ХХ ст.

11 липня в Радивиліві відбулася презентація колекції серпанкових костюмів.

„Легка напівпрозора домотканна тканина у давні часи була мрією українських дівчат, в неї вбиралася як прости селянки, так і заможні жінки, а щодо наречених, котрі вінчалися в церкві, то серпанкові мережива були неодмінним елементом їхнього одягу“, – каже радивилівська ткаля Мар'яна Олійник. Ткалі презентували серпанковий одяг в обласному краєзнавчому музеї, на багатьох фестивалях народних ремесел.

В Одесі – нова скульптура

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – У центрі міста, поруч з пам'ятником адміралові Осипові Дерибасові (Дон Гусе де Рібасові), з'явилася сова – символ мудрости, яку створив скульптор Кирило Максименко з б'юку циліндрів мотоциклетного двигуна. Перед совою він поклав символ пізнання – розкрити дзеркальну книгу, щоб кожен міг бачити у ній бажане. Невдовзі сова переміститься на вулицю Жуковського, де займе своє постійне місце.

Одесити знають К. Максименка як автора пам'ятника Стівові Джобсові, який було встановлено у 2012 році. Це єдиний на пострадянському просторі й другий у світі монумент на честь американця-винахідника.

Ще одна його скульптура „Мікрометр“ установа на території Академії технічного регулювання і якості. Майстер мріє про створення цілого саду скульптур.

Сова на Дерибасівській вулиці Одеси. (Фото: Сергій Горицвіт)

Радивилівські ткалі Мар'яна Олійник та Наталія Пуха (праворуч) представляють шанувальникам давнього українського побуту серпанковий одяг. (Фото: Євген Цимбалюк)

Путін знову на обкладинках відомих часописів світу

4 квітня у „Свободі“ було вміщено копії обкладинок семи відомих часописів світу, які зобразили Президента Росії Володимира Путіна, як агресора, завойовника Криму.

Після катастрофи маляйзійського авіолайнера, збитого підтримуваними Москвою сепаратистами на сході України, багато західних журналів і газет знову помістили на сво-

їх обкладинках Президента Росії В. Путіна у вигляді кровожерного лиходія, брехуна, вбивці. Добірку таких обкладинок оприлюднило Радіо „Свобода“.

„Newsweek“ (США), 1 серпня.

„Der Spiegel“ (Німеччина), 28 липня.

„Polska Niepodległa“ (Польща), 28 липня.

„Time“ (США), 4 серпня.

SELF RELIANCE (NY) FEDERAL CREDIT UNION

NOTICE TO THE FOLLOWING MEMBERS TO CLAIM THEIR ACCOUNTS IMMEDIATELY

and not later than **October 15, 2014** or the funds will be released to one of the following entities, depending on the member's last known address

on record at Self Reliance New York Federal Credit Union:

NEW YORK: Office of the State Controller, Office of Unclaimed Funds ♦ **NEW JERSEY:** State of New Jersey, Dept. of the Treasury, Unclaimed Property
CALIFORNIA: California State Controller's Office, Unclaimed Property Div. ♦ **CONNECTICUT:** State of Connecticut, Office of the State Treasurer, Unclaimed Property Div.
FLORIDA: Florida Dept. of Financial Services, Bureau of Unclaimed Property ♦ **ILLINOIS:** Office of the Illinois State Treasurer, Unclaimed Property Division
INDIANA: Office of the Indiana Attorney General, Unclaimed Property Division ♦ **KANSAS:** Kansas State Treasurer, Unclaimed Property Division
MASSACHUSETTS: Department of the State Treasurer, Unclaimed Property Division ♦ **NEW HAMPSHIRE:** State of New Hampshire, Treasury, Abandoned Property Division
PENNSYLVANIA: Pennsylvania Treasury Department, Bureau of Unclaimed Property

A one time \$25 escheatment fee will be assessed on each account by the Credit Union at this time.
 To reactivate your account please contact one of our conveniently located branch offices.

ALENCIKIENE, VIDA	GLYANTSEVA, YUSTYNA	LAKOSELJAC, IGOR	PONOMARENKO, IHOR	TAYLOR, MICHAEL
ANNIUK, ROXANA	GUTKNECHT, RYSZARD	LATUS, JAN	POZNYAK, SOFIYA	TRYNIV, VASYL
ANTONIUK, SEBASTIAN	HARRY HANDANOVIC LIVING TRUST	LAYSHCHUK, VASYL	PYLYPIV, MARYA	TURASH, ROMAN
BALITSKA, NATALYA	HORODYLOVSKY, ANDRIY	LEGINA, VIRA	RAD, IAROSLAV	TURCHYN, MARIA
BERKOVICH, CARRIE	HUNDYAK, IVAN	LEMESH, NINA	RUDENKO, OLEKSIY	UNIYAT, NATALIYA
BORISIUUK, NATALIA	IAKOVLEV, VLADIMIR	LENDEL, NATALIYA	SALATKO, VOLODYMYR	URUSKI, JANUSZ
BORISIUUK, VICTOR	IAKYMCHUK, NATALIYA	LEPKUS, SERGIY	SALEH, MARIANNA	USHAKOVA, NADEZDA
BOULANTSOVA, NADEJDA	IAROSHENKO, PETRO	LESIF, TARAS	SAVINO, ADRIANNE LARA	VASILYEV, LEV
BOYKO, LIDIYA	JACKSON, PAUL	LESIV, MYROSLAVA	SHEKHOVTSOV, ALEXEY	VEREMIEVA, SVETLANA
BRUSAK, YAROSLAV	JANASZEK, ZUZANNA	LUPAK, MARIAN	SHESTATSKA, NADIA	VINYARCHUK, HANNA
BUCHAK, SVITLANA	KANYUK, IVAN	MELNYCZUK, EDWARD	SLYUSAR, GALYNA	VODOPIANOV, VICTOR
BUJALSKA, LUCYNA	KAPLAN, IGOR	MELNYK, NINA	SMIRNOVA RICE, LYUBOV	VOSKOBOYNIKOV, VICTOR
CARVALHO, ISABEL	KAPLUN, VOLODYMYR	MITROFANOVA, NADEZDA	SOTNIK, ANDREY	VOVK, VITALII
CHELAK, OLGA	KARMAN, IURII	MORAWSKI, WLODZIMIERZ	STASSIOUK, ALEXANDRE	WASKOWYCZ, ANDRIJ DARIAN
CHUDYK, ANDRE	KHIMITCH, PETER	MORRA, MICHAEL	STEFANKIV, SOFIA	WELSKI, JOSEPH
DOBRIANSKY, ANDRIJ	KIECKO, IRENA	NEALIS, KIMBERLEY	STETSKOV, NATALIYA	WLASIUK, RICHARD
DRANCHUK, VOLODYMYR	KIECKO, ZBIGNIEW	NESHCHERETOV, OLEKSANDR	STOBIERSKA, ANNA	YASKEVYCH, GALYNA
DUDIAC, GRIGORIY	KLYUCHKOVSKYY, TARAS	NESTERCZUK, CHRISTOPHER	STOJANOVIC, GORAN	YURIV, VOLODYMYR
DUDIAC, WLADIMIR	KOGHUCH, IULIA	NEYZZAHALOV, VOLODIMIR	STOJANOVIC, NATASHA	ZADOROZHNYI, STANISLAV
EISENSTARK, REYNA	KOKOLUS, TOMASH	NIKOLAEV, EVGENY	STUCHINSKY, EUGENE	ZAJDEL, DOMINIKA
FROLOV, IGOR	KOLACZ BAUGH, TERESA	NOWAK, BEATA	SWIEBODA, GRZEGORZ	ZARYCKYJ, BOHDAN
FUTCHAK, MARIA	KONDREYA, ULYANA	OLEKSYSHYN, TETYANA	SZAWKALO, AGATA	ZINKEVYCH, MYKOLA
GAWLIK, BEATA	KOVAL, ANATOLIY	OLIYNYK, VIRA	SZKAMBARA, CHRISTINE	ZYARSKA, INNA
GEIROUCH, NATALIA	KRAVTSOVA, LILIYA	PARADA, DARCIA	TARANENKO, ALEKSANDR	
GELLO, TETIANA	KRZYWINSKA, HALINA	PEPA, NUSH	TARASOV, OLEKSANDR	
GLUSHKO, GALYNA	KUCHMA, VITALIY	POLINSKI, KRZYSZTOF	TARASOVA, LILIYA	

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

<u>Main Office</u> 108 Second Ave New York, NY 10003 Tel: 212.473.7310 Fax: 212.473.3251	<u>Kerhonkson</u> 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12426 Tel: 845.626.2938 Fax: 845.626.8636	<u>Uniondale</u> St. Vladimir Parish Center 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516.565.2393 Fax: 516.565.2097	<u>Astoria</u> 32-01 31st Ave Astoria, NY 11106 Tel: 718.626.0506 Fax: 718.626.0458	<u>Lindenhurst:</u> Holy Family Ukr. Catholic Church 225 North 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631.867.5990 Fax: 631.867.5989
--	---	---	---	--

Outside NYC call toll free: 1.888.SELFREL; Visit our website: www.selfreliancenyc.org; E-mail: info@selfreliancenyc.org

НАТО підтримує...

(Закінчення зі стор. 1)

ворчість для виправдання розпалювання війни. Я закликаю Росію піти справжнім шляхом миру. Припинити підтримувати сепаратистів. Відвести свої війська від українських кордонів. І взяти участь у щирому діалозі заради мирного розв'язання проблеми", – сказав він.

Генеральний секретар обговорив з Президентом Петром Порошенком підходи до поглиблення партнерства НАТО з Україною. Він також зустрівся з Прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком, Міністром закордонних справ Павлом Клімкіним і Головою Верховної ради Олександром Турчиновим.

Президент Порошенко нагородив А. Ф. Расмусена українським Орденом Свободи за його особистий внесок у розвиток взаємин між НАТО і Україною і підтримку українського суверенітету. „Ми підтримуємо Україну в її боротьбі за збереження фундаментальних принципів, на яких ми побудували свої вільні суспільства”, – сказав А. Ф. Расмусен, приймаючи нагороду.

На знак міцної підтримки і солідарності НАТО члени Альянсу вирішили провести спеціальне засідання з Україною під час саміту НАТО в Велсі наступного місяця, яке допоможе „зробити наше партнерство ще міцнішим”, зазначив Генеральний секретар. НАТО вже надає Україні поради в галузі оборонного планування і військової реформи, і Альянс готовий інтенсифікувати цю підтримку. В червні міністри закордонних справ країн НАТО вирішили започаткувати чотири Цільових фонди на допомогу Україні. Вони стосуватимуться таких сфер, як командування і управління, логістика і перекваліфікація військовослужбовців, звільнених з лав збройних сил.

(НАТО)

Паралельна реальність...

(Закінчення зі стор. 4)

В іншому спецпоселенні – Комплексі відпочинку „Пуца-Водиці” – має право користування колишня керівниця Державного архіву комуністка Ольга Гінзбург, колишній донецький генпрокурор Олександр Медведько, колишній Міністер надзвичайних ситуацій Михайло Болотських, колишній глава Київської міської державної адміністрації Олександр Попов, а також депутат Нестор Шуфрич.

У переліку мешканців також значиться померлий Іван Плющ. На дачі проживає його родина. Оскільки І. Плющ також збудував новий маєток на цій території, то його рідні фактично будуть жити в цьому закритому заповіднику політичної еліти ще багато років.

У списку мешканців також є декілька соратників Юлії Тимошенко. Єдиним представником нової влади, що мешкає в „Конча-Заспі”, є Міністер оборони Валерій Гелетей, який оселився там за часів, коли секретаріатом президента керував Віктор Балоги, а сам В. Гелетей очолював Управління державної охорони.

Ще одна нота цинізму – в тому, що державними дачами на державній території, яка утримується за державні гроші, користуються чиновники, які часто мають також приватні маєтки. Наприклад, згідно з оприлюдненими деклараціями тих же В. Литвина та В. Гелетея, в їхній власності є також інші будинки, а Р. Богатирьова, окрім державної дачі, отримала від українських платників податків також і квартиру на Печерську.

Що робити з державними дачами зараз – зрозуміти складно. З одного боку, існує громадський попит на знищення цих островів соціальної нерівності. З іншого боку, чимало державних дач фактично не належать державі, оскільки укладені чиновниками інвестиційні договори на побудову маєтків замість напівзруйнованих будівель на багато років прив'язали мешканців до цієї території.

За великим рахунком, ці дачі мають бути продані – але ринок нерухомості в Україні лежить

на дні. І в багатьох випадках ці будинки будуть нецікаві нікому, окрім тих самих чиновників, які їх спорудили.

Уряд міг би використовувати державні дачі для розселення біженців або реабілітації поранених. Але треба усвідомлювати, що перепрофілювання зробить ці об'єкти непридатними для подальшого продажу після закінчення антитерористичної операції, а зробити на цьому місці повноцінний шпиталь неможливо без тотального руйнування збудованих палаців.

Водночас, з іншого боку, чи має право М. Азаров, В. Литвин або Р. Богатирьова мешкати або тримати закритими палаці державних резидентів, коли їхні співгромадяни потерпають в нелюдських умовах?

Коли в Україні нарешті зникнуть такі осередки радянської номенклатури, як державні дачі, на утримання яких щороку з'їдається 45 млн. грн., незрозуміло.

Новий керівник Державного управління справами Сергій Березенко не бачить сенсу продавати зараз ці будинки відставним чиновникам. Він каже: „Продати можна лише тоді, коли буде найвища ціна, і комплексно всю територію „Конча-Заспа”, а не клаптиками по ділянках“.

В його плянах – лише зменшення видатків на утримання „Конча-Заспи” та „Пуці Водиці”. За словами С. Березенка, ДУС хоче вирахувати ринкову вартість землі, яка відведена під дачу конкретного чиновника, та змусити їх платити цю суму. Також він пропонує, щоб VIP-поселенці за свій рахунок винаймали охоронну фірму, а пости УДО залишити тільки біля кількох об'єктів, де мешкають колишні посадові особи, яким приписано мати пожиттєву охорону.

Але цей підхід принципово нічого не змінить – Р. Богатирьова, М. Азаров, В. Литвин, Р. Кузьмін, В. Пшонка та інші одіозні діячі вважатимуть, що домоглися свого – збудовані ними будинки і далі перебуватимуть в їхньому розпорядженні. А в Україні і далі існуватиме цей заповідник відвертого глузування над простими громадянами з боку корумпованих чиновників.

(„Українська правда“)

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

ЛІТО – пора відпочинку і подорожей. Вирушайте у дорогу з кредитною карткою SUMA VISA, яка має низький збір за міжнародні транзакції – від 0.8% до 1%.

Задумайтесь, чи варто далі платити за оренду житла, чи краще стати власником?

Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні. Якщо ні, то скільки дивідендів вони платять?

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках. Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

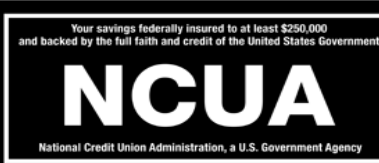
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Відділ реклами – 973-292-9800, дод. 3040

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@gmail.com

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

DNIPRO LLC.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org
SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салами - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Розвінчана „велич“ ...

(Закінчення зі стор. 6)

йому було б вгідним запровадження єдиного політичного порядку в межах митрополії. Ідея розширеної Московії, яку підтримувала руська єрархія, стала ще запотребованою у зв'язку зі створенням окремого митрополічного престолу в Києві 1458 року... Зіткнувшись з загрозою втрати України на користь уніятого руху, московські митрополити та все духовенство почали наполегливо закликати до завоювання України...“

Наступна у збірнику – праця д-ра Емануеля Саркіянца „Переосмислення російського імперіалізму“. У ній також застосований засіб порівняння: чому західна суспільна свідомість сприймала російську імперію, починаючи від царської, інакше, ніж британську, габзбурзьку, французьку чи німецьку? „З психологічного погляду цілком зрозуміло, що для чесного європейського дрібнобуржуазного ліберала сама безкраїсть Росії з її самодержцями, кочовиками і членами сект, які спляють себе живцем, мала в собі щось лиховісне і незбагненне... слов'янство видавалося (очевидно, з вини панславистичного руху, який швидко вироджувався у московфільство – П. Ч.) непримиренною протилежністю германських народів – у контексті протистояння антиіндивідуалізму й індивідуалізму. Карл Діцель прокоментував у 1852 році, що „напівгнилий“ російський народ врешті-решт закінчить комунізмом, і що революційна Російська імперія буде ще небезпечнішою для Європи за царську...“

Д-р Е. Саркіянц істотно уточнює найхарактернішу рису російського месіанізму: живильним його середовищем була інертна у внутрішньому житті імперії російська маса, а не держава, оскільки „держава була далекою від народу, а зовнішня політика й поготів“.

Збірник містить ще предметнішу українознавчу працю д-ра Г. Р. Гутенбаха: „Україна і московська експансія“ – з заглибленням в історію пробудження української національної свідомості, в обставини виникнення Козаччини і козацьких визвольних війн і дальшого поглинення України Москові-

єю. Автор узагальнює: „Російська імперія сплатила високу ціну за те, що загнала українське селянство в кріпацтво. Хоч вона в остаточному підсумку заволоділа контролем над торговельними шляхами до Чорного моря, їй довелося стати володарем відчуженого населення, яке мало хібащо тінь лояльності до офіційної Москви. Що жорсткішою була влада, то запеклішим ставало й бажання боротися проти неї. Ось таким є неспокійне тло історичних взаємин між центральним урядом Радянського Союзу та громадянами України“.

В газетному відгуку на цей корисний для українства збірник нема можливості зупинитися на усіх його текстах докладніше. Безумовно варті прочитання розділи „Панславизм чи панросіянізм“ (д-р Т. Гунчак), „Росія і Балтійське море“ (д-т Рагнгільд Мері Гетон), „Російсько-польська конфронтація“ (д-р Вальтер Ляйч), „Російське домінування на Балканському півострові“ (д-р Траян Стоянович), „Російське проникнення на Кавказ“ (д-р Фіруз Казамзаде), „Російське завоювання і колонізація Центральної Азії“ (д-р Джефрі Вілер), „Російські зазіхання на Делекому Сході“ (д-р Сун-Гван Чанг“)

У вже згаданій праці д-ра В. Бандери (до речі, від імені нашої читацької громади дякуємо йому за шляхетні зусилля, докладені до того, щоб цінний збірник побачив світ українською мовою) „Вимір визиску країни Росією“ подано не лише статистику жахливої економічної експлуатації підсоветської України московським центром, але й вказано на негативну роль російських оліхархів, котрі з перших днів відновлення незалежної Української держави захопили у свої руки важелі у першорядних ділянках української економіки.

Останній розділ, тобто стаття д-ра Т. Гунчака „Імперії тяжко бути рівноправним сусідом“ (писана перед 2010 роком) закінчується традиційним запитанням: чи витримає кремлівське кривництво іспит на політичну розсудливість та проголошувати ним відданість універсальним принципам миру і демократії?

Сьогодні відповідь відома.

СФУЖО провела...

(Закінчення зі стор. 9)

У вітальному слові голова О. Сушко коротко представила цілі і завдання СФУЖО, підкреслюючи важливу роль жінки в сьогодинньому суспільстві. Голова Репрезентативного комітету Українських організацій Франції Наталка Пастернак висловила велике задоволення з приводу того, що річні наради СФУЖО відбуваються в Парижі. О. Сушко привітала голову Союзу Українок Франції Надю Мигаль та висловила їй сердечну подяку за велику попередню роботу для проведення наради СФУЖО, вручила їй квіти і нагороду св. Княгині Ольги.

Місцева громада показала концертну програму з нагоди 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка. Вечір закінчився перекусом та приємним спілкуванням громади із гостями.

Під час наради відбулися дві окремі дискусії. Мар'яна Заяць, голова Союзу Українок Америки, була

модератором дискусії на тему „Статус жінок в країнах української діаспори“. Учасники дискусії подали інформації про стан українського жіноцтва в їхніх країнах та розповіли про існуючі проблеми. Другу дискусію провела О. Сушко на тему „Справи, які нас об'єднують“. Присутні подали теми, які цікавлять і еднають членів СФУЖО і обговорили можливості спільних акцій.

Після закриття першого дня наради гості з України детально ознайомили учасників з ситуацією в Україні.

Наради завершилися 12 липня, після чого всі разом взяли участь у прощальній вечері. Особливий гість під час вечері Владика Борис Гудзяк поблагословив страви і промовив душпастирське слово для присутніх.

Учасники наради, які залишилися у Парижі, відвідали бібліотеку Симона Петлюри і взяли участь в вічі на підтримку України, організованому місцевими активістами. О. Сушко висловила слово під час віча.

Що робити (Анна Маляр)...

(Закінчення зі стор. 2)

„Майдан“, як дієвий аргумент для розмов у вищих кабінетах. Хоча будемо відвертими, цей аргумент слабшає день від дня.

То що робити з Майданом? По-перше, прибрати всі намети. Свідомі молоді чоловіки з цих наметів мусять або йти у добровольці, або чекати на повістку і допомагати армії в тилу, бо тут теж чимало роботи.

По-друге, з представників усіх сил, рухів, організацій, ініціатив Майдану створити та залишити фізично на Майдані Незалежності „Координаційний центр“. У цьому центрі мусить бути зібрана база контактів всіх бажаних волонтерів, фахівців та небайдужих громадян, які готові за потреби прийти до тієї ж Верховної Ради, Кабінету міністрів, аби контролювати чи спонукати владу до дій. Сюди б могли приходити люди і пропонувати свою конкретну допомогу армії та країні.

Спроба створити координаційний орган з усіх організацій Майдану вже була, але вона розбилася об персональні амбіції ватажків. Відчувши запах народної підтримки та ймовірної влади, деякі провідники майданівських рухів зробили фальш-старт та розкололи під себе перспективні громадські об'єднання.

Тому обов'язковою умовою збереження об'єднаних сил Майдану є табу на політичні амбіції. Громадська діяльність не повинна ставати стартовим майданчиком політичної кар'єри – бо, як показує досвід, гро-

мадськість починає працювати не на свої інтереси, а на піар конкретної особи.

Потрібно зберегти багатотисячну армію активістів та волонтерів, скоординувати їх діяльність на їхнє ж благо і благо всієї держави, але не перетворювати на політичний проєкт окремих людей чи політичних партій.

Хто повинен змінювати Майдан?

Всі чекають, що влада буде прибрати намети та розганяти людей, які в них живуть. Але жоден чиновник не хоче брати на себе такий моральний тягар – і правильно робить: надто свіжі та страшні спогади у чиновників відносно Майдану.

В нас народилось громадянське суспільство. Тож воно і мусить прийняти рішення про зміну форми народного протесту на більш ефективну та повідомити про це всіх мешканців наметів на Майдані. Це можна зробити під час недільного Віче.

Всім, хто продовжує підтримувати наметовий спосіб мирного протесту, хоча зауважити, що він на даному історичному етапі застарів та вичерпав себе. Треба рухатись далі, і нема коли зволікати.

Потрібно швидко змінювати мирний наметовий протест на об'єднання та координацію дій всіх сил Майдану в умовах воєнного часу.

Це останній шанс зберегти унікальний громадський рух, що народився, та спрямувати його у суспільно-корисне русло.

Анна Маляр – експерт-кримінолог, громадська діячка, Київ.

Що робити (Ігор Луценко)...

(Закінчення зі стор. 2)

результатів тривали десятиліття. Тому нам треба підготуватися до довгого шляху, треба мати чіткий план дій щодо Майдану – в тому числі, ми маємо знати, що і як ми робимо, поки триває конкурс.

4. Майданові – особливий статус. Майдан має жити вже зараз! За відсутності життя простір заповнює нежить. І не дай Боже, щоб він перетворився в чергову територію розпилю грошей на казенні проєкти. Вийде нудно і соромно. Від властей потрібно лише одне

– не заважати креативним ініціативам. Майдан має отримати особливий статус, подібно до того, як мають особливий, екстериторіальний статус університети в Європі. Це можна було б оформити окремим законом. З існуючих органів (Ради сотників, Кола довіри, Громадської Ради Майдану і т.д.) варто зформувати Наглядову раду, і на ротаційному принципі призначати завгоспів (комендантів) Майдану, які б несли відповідальність за стан Майдану та безпеку на ньому.

Ігор Луценко – голова Постійної комісії Київради з питань культури та туризму.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209
 СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
 З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
 ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
 СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net
 ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
 НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
 У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Уранці, 7 червня 2014 року,
після короткої недуги, упокоїлася

св. п.
ГАЛИНА КОРОЛЬ

народжена 2 квітня 1925 року

Довголітня членка Українського Народного Союзу та багатьох інших організацій. Знана з багатьох доповідей та знаменита декляма-торка.

В 1944 році Галина залишила Україну та переїхала до Австрії. В 1950 році виїхала до Вляху-Австрія. В 1950 році виїхала до Америки та поселилася в Елізабеті, Нью-Джерзі. Працювала в „Американ“ фабриці як інспектор. В 1973 році вийшла заміж вдруге за д-ра Володимира Короля. В 1979 році разом з чоловіком переїхала до Гротон, Коннектикат, де її чоловік працював у знаній медичній лабораторії Файзер. В наступні роки заізнала д-ра Бориса Білокура, котрий запропонував Галі вчити українську мову, граматику та правопис. В 1994 році її чоловік Володимир відійшов на емеритуру та згодом Галина разом з чоловіком переїхали на Флориду до Норт-Порту, де була велика українська громада.

Із самого початку Галина стала членкою багатьох організацій. Давала доповіді, деклямувала та співала у місцевому хорі.

Із хвилиною проголошення Незалежності України, Володимир зорганізував Товариство Допомоги Україні. Володимир та інж. Роман Свистун зайнялися працею: збирання фондів на пересилку допомоги фінансової Україні. Галина збирала книжки та пересилала до новоствореної бібліотеки в Миргороді, яка названа Бібліотекою Галини Король. Успіх був великий, громада щедро відгукнулася так фінансово як і збіркою книжок і одержі. Після 10-ти років товариство припинило свою працю. Життя проходило успішно, але старість незабарилася. Щораз менше було доповідей-деклямацій. Смерть почала в дуже скорому часі забирати членів Осередку.

В ранніх годинах при кінці травня мою Галю спаралізувало та 7 червня Галя упокоїлася, заосмотрена св. Причастям. Велика громада пращала нашу Галину. Похована на місцевому кладовищі біля своєї Мами.

Вічна їй пам'ять!

д-р Володимир Король

Ділимося сумною вісткою, що 28 червня 2014 року, проживши 89 літ, відійшла у вічність в Overlook Medical Center в Саміт, Н. Дж., віддана Мама, Бабця і Прабабця

св. п.
Анна (Бобела) Муха

Анна народилася в Україні. До США прибула в 1949 році. Прожила 32 роки в Елізабет, Н. Дж., а згодом 28 літ в Линден, Н. Дж. Похована на цвинтарі Gate of Heaven в Іст-Гановер, Н. Дж., біля дорогого сина Стефана.

Анна шість років працювала для Singer Company в Елізабет, Н.Дж., та два роки для Western Electric в Кларк, Н. Дж. Була членом організації „Доньки України“ та Українського Народного Союзу. Анна співала в хорах при Українській католицькій церкві св. Володимира та Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя. Любила танцювати, вишивати, працювати в городі, а найбільше - проводити час з найближчою родиною.

У смутку залишилися:

- діти Діяна Маїзин з чоловіком Василем, Филипсбург, Н.Дж., Галя Коленело з чоловіком Ралфом, Флоргам-Парк, Н.Дж. Джан Кірщень, Линден, Н.Дж.
- внуки Джулі Йонг, Ерик Маїзин, Антони і Майкл Коленело
- правнуки Олівія і Софія

Вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок
ІРА,**

**щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

**НОВІ ВИЩІ ВІДСОТКИ!
3.30% АРУ***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. долярів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:

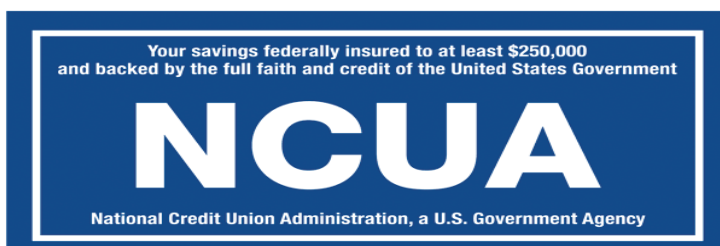
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:

www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть

**безкоштовно:
1-888-SELFREL**

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.